WARTAVAR
SARDARABAD

BUENOS AIRES
AÑO XIV
Nº 541
Miércoles
13 de
Septiembre
de
1989

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

¿Vuelve el horror?

Nuevo sismo en Leninakán

El viernes 8 del corriente, por comunicación telefónica con Ereván, nos llegó la alarmante noticia de que un nuevo sismo había azotado la zona de Leninakán, con un poder de 5 a 6 grados.

Felizmente no se registraron víctimas, pero sí ocurrió el derrumbe de muchos edificios, algunos de los cuales habían quedado debilitados por el sismo anterior.

Como consecuencia de este fenòmeno, una fuerte tempestad de viento y lluvia se abatió sobre la capital Ereván, arrancando árboles y volando los techos de muchos edificios.

Hasta aquí la noticia. Esperamos tener más información en las próximas horas.

Jóvenes armenios ocuparon las oficinas de Aeroflot en Nueva York y Montreal

A las 10 A.M. del viernes 25 de Agosto, las oficinas de Aeroflot fueron ocupadas por jóvenes armenios que demandaron que las autoridades soviéticas tomen inmediatas medidas para resolver el tema de Gharabagh. Los jóvenes ocuparon tranquilamente las oficinas ubicadas en el 530 de la 5ta Avenida en Nueva York, haciendo lo mismo en las oficinas de Montreal.

Esta acción se tomó como protesta por las actitudes de los azeríes, quienes bloquearon el tren que transportaba casas prefabricadas para las víctimas del reciente terremoto, dañándolas. Además, los azeríes continúan golpeando y matando a armenios, alentados por las autoridades de Azerbaidjan.

Los ocupantes, tanto en Nueva York como en Montreal, demandan que el gobierno de la Unión Soviética haga efectivas las siguientes medidas:

a) Salvaguardar la seguridad física del pueblo armenio de Nogorni-Gharabagh y de Azerbaidjan.

b) Remover el bloqueo de Nogorni-Gharabagh impuesto por los azeríes, y proveer seguridad para quienes pasan de Armenia a Gharabagh.

c) Resolver el problema de Nogorni-Gharabagh en cuanto a su devolución a Armenia.

Los ocupantes decidieron p anecer en las oficinas de Aeroflot hasta tanto la misión del Soviet ante las Naciones Unidas acepte reunirse con ellos para tratar estos temas.

Marcha pacífica en Artsaj?

El presidente del Comité Provisional del gobierno para la zona de Artsaj, Arkadi Volsky, citó al pueblo para una marcha de paz, de la que participarán 100.000 azeríes de Artsaj.

Considerando la situación ya tensa que existe y los frecuentes ataques nocturnos de los azeríes sobre el pueblo armenio, que dejan 2 a 3 muer-

manifestaciones con las que los azeríes reclaman en Bakú la pertenencia de Artsaj, nos preguntamos si esta "Marcha pacífica" no terminará en una nueva matanza de arme-

ODLA saludó al Presidente Honorario Alex Manoogian

Con motivo de su dimisión a la vez que designación como Presidente Vitalicio Honorario de U.G.A.B., la Organización Demócrata Liberal Armenia también se dirigió al Señor Alex Manoogian, expresándole sus congratulaciones. El telegrama dice así:

Mr. Alex Manoogian,
Presidente Honorable Vitalicio de UGAB
Taylor, Michigan

Muy apreciado Señor Manoogian:

En ocasión de su elección como Presidente Honorario Vitalicio de UGAB, que siguió a su decisión de renunciar a un liderazgo activo en la organización, nosotros queremos llegar la gratitud y el aprecio de todos nuestros miembros por el inigualado servicio que Usted ha prestado incondicionalmente durante 36 años a nuestra nación.

Durante su presidencia la UGAB se ha transformado en una vital, dinámica y creativa organización nacional, cuyas actividades han tocado los más diversos aspectos de la vida de nuestra comunidad en la diáspora.

Queremos expresarle nuestro agradecimiento manifestándole que estamos muy gratificados al saber que la Mesa Central de Directores de la UGAB lo ha elegido como Presidente Honorario Vitalicio, un honor y un título muy merecidos y bien adquiridos por Usted.

Con nuestros más cálidos sentimientos, sinceramente

COMITE CENTRAL
DE ODLA
Watertown, MA

Felicitaciones de ODLA a la Presidenta Louise Simone

Por su reciente designación como Presidenta del Consejo Central de la Unión General Armenia de Beneficencia, el Comité Central de ODLA le hizo llegar el siguiente telegrama:

Estimada Señora Simone:
el Comité Central de la Organización Democrática Liberal Armenia ha visto con alegría su elección como presidenta de la Mesa Central de la UGAB.

En este tiempo crucial

General Armenia de Beneficencia está jugando el más importante rol en su honorable acción desde que fuera fundada en 1906.

Hacemos votos para que durante su presidencia, la UGAB continúe sirviendo al pueblo armenio tanto en la diáspora como en nuestra querida Madre Patria.

Con sinceras congratulaciones

COMITE CENTRAL
DE ODLA
Watertown, MA

Roberto Malkassian volvió a defender en la UN los derechos armenios

El Dr. Roberto Malkassian, una autoridad en Derechos Armenios defendió -en un brillante alegato- estos derechos en la reunión del Sub-Comité de la UN reunido en Ginebra. Estas son las palabras del Dr. Malkassian:

Gracias, Señor Presidente.

La Organización que represento hará una declaración sobre el punto 6 del Orden del Día. En ese sentido, voy a limitar mi intervención a dos cuestiones.

La primera de ellas, Señor Presidente, se refiere a las centenas de muertes ocurridas recientemente en China.

Lo que comenzó como una pacífica manifestación de estudiantes, terminó convirtiéndose en una matanza protagonizada por el ejército chino en la Plaza Tian An Men. Después vinieron los procesos sumarios, las condenas a muerte, los fusilamientos, así como otras penas gravísimas impuestas a disidentes.

El gobierno chino, en sus comunicados, ha sostenido que quienes protagonizaron los disturbios constituían "un pequeño puñado de personas" quienes querían "derrocar la República Popular" por lo que ordenó al ejército "eliminarlos por la fuerza" (Beijing Information N° 24-25, 19/6/89).

A su vez, el Sr. Deng Xiaoping, Presidente de la Comisión Militar Central, afirmó que "estos desórdenes se hubieran producido tarde o temprano. Su estallido estaba determinado por el clima del mundo en su conjunto y el de China en particular" (Beijing Information N° 26, 25/6/89).

A la luz de estas declaraciones, Señor Presidente, nuestra organización no comprende por qué el gobierno chino no adoptó medidas preventivas para evitar tanto lo que califica como revuelta, como la matanza y persecusiones que sobrevinieron y aún persisten.

Tampoco comprendemos cómo un pequeño puñado de estudiantes puede derrocar al gobierno de una potencia mundial, y mucho menos entendemos que se recurra a una matanza para neutralizarlos.

En cambio sí parece razonable pensar que el origen de las protestas populares en China se encuentra en la violación o en el insuficiente goce tanto de derechos civiles y políticos como de derechos económicos, sociales y culturales.

En lo que hace a la economía, así parece reconocerlo el Primer Ministro Chino, Sr. Li Peng, cuando al detallar las tareas a realizar una vez silenciadas las protestas, destaca la estabilización de los precios de los productos, la obtención de una cosecha récord y el mejoramiento de la estructura irracional de la producción (Beijing Information, N° 26, 25/6/89).

Frente a este panorama, donde la dialéctica de las contradicciones se mezcla con la sangre, nuestra organización se adhiere al urgente llamado humanitario, efectuado por el experto Sr. Despuy, para que cesen de inmediato los fusilamientos de los condenados, y amplía ese llamado para que se garantice plenamente a los inculpados el derecho a la defensa en juicio y cesen las persecusiones por motivos ideológicos.

La segunda cuestión a abordar en esta breve exposición, Señor Presidente, es la de los reclamos de los grupos nacionales en la U.R.S.S..

En primer lugar, debe subrayarse el efecto positivo de la Perestroika en el ámbito de los Derechos Humanos dentro de la Unión Soviética. Los progresos en materia de libertad de expresión, derecho de reunión pacífica y libertad de manifestar la propia religión son indudables y nos felicitamos por ello.

Sin embargo, paralelamente a la evolución de este proceso, se observa una serie de reivindicaciones planteadas por diversos grupos nacionales que a veces han terminado en matanzas.

Las autoridades centrales de la Federación no han sabido o no han podido evitar a tiempo esas matanzas, ni los responsables de ellas han sido debidamente procesados y penados, tal como ocurrió en el caso de la Región Autónoma de Gharabagh o Artsaj.

Voy a detenerme por un instante en este ejemplo porque ha sido el primero y porque ha puesto en evidencia que la falta de solución adecuada, alentó y alienta hoy la proliferación de otros hechos de violencia en el interior de la Unión Soviética.

La población de Gharabagh, mayoritariamente armenia, relegada en sus derechos y en su desarrollo, solicitó en forma pacífica, a través de los órganos institucionales correspondientes, depender administrativamente de la República Socialista Soviética de Armenia y no de la República Socialista Soviética de Azerbaidjan.

Este pedido produjo la reacción violenta de los elementos más opuestos a la Perestroika pertenecientes al gobierno de Azerbaidjan, quienes desencadenaron una matanza organizada y sistemática contra la población armenia de Gharabagh.

Todos recuerdan la tremenda masacre de Sumgait, palabra que ha pasado al léxico de los intelectuales soviéticos como sinónimo de lo que jamás debe hacerse.

¿Qué ha pasado con los organizadores y ejecutores de esa matanza? De los organizadores no tenemos noticias de que hayan sido sometidos a proceso alguno, y de los ejecutores sabemos que ha habido 3 condenados a penas leves, 2 de los cuales estarían actualmente en libertad. Consideramos que esto no es serio, que la violación del derecho a la vida y la comisión de otros crímenes contra los armenios de Gharabagh merece una detenida investigación por parte de las autoridades soviéticas, y que todos los responsables de la masacre deben ser debidamente procesados y penados.

En cuanto al pedido del pueblo de Gharabagh, consideramos que debe respetarse su voluntad de decidir su futuro por sí mismo. Las soluciones a medias, esbozadas hasta el presente, no son soluciones.

En la medida en que Gharabagh no se una a la República Socialista Soviética de Armenia, se estará violando el Artículo 1 de los dos Pactos Internacionales adoptados el 16 de Diciembre de 1966.

Gracias Señor Presidente.

El Dr. Roberto Malkassian es representante del *Movimiento Internacional por la Unión Fraternal entre los Pueblos y las Razas.*

En el Día del Inmigrante

Los armenios también fuimos inmigrantes

Fue en los tiempos de la inmigración masiva. En las primeras décadas del siglo. Los hombres del mundo encontraban en la Argentina la tierra de promisión. La atrayente promesa de América se ubicaba en este país.

Muchos vinieron. Y, entre ellos, hombres y mujeres armenios. Familias armenias o, por lo menos, lo que quedaba de ellas después del Genocidio.

Gente laboriosa y humilde, encontraron en esta tierra de libertad el campo propicio para rehacer sus vidas, al amparo de sus leyes justas y comprensivas.

El armenio había llegado sin nada. Sólo con su dolor a cuestas. Y se encontró con un país en el que había mucho por hacer, un país que se abría generoso a sus ansias de trabajo, con grandes posibilidades de progreso. Y se lanzó al esfuerzo, lenta y trabajosamente primero, y fue progresando luego a ritmo constante. Fue consustanciándose con el laborioso pueblo argentino, integrándose a esa colmena de trabajo que buscaba levantar una gran nación.

Y fue así que con el trabajo tesonero, pero también con el apoyo de una nación generosa, la colectividad armenia residente en la Argentina llegó a su actual situación de prosperidad.

Pero cabe señalar que si esta colectividad recibió mucho de esta tierra pródiga, también fue mucho lo que retribuyó al país. En primer lugar, su contribución al progreso, mediante el trabajo y la empresa productiva, luego, por sus hijos y sus nietos argentinos, que con su esfuerzo diario en el estudio y en el trabajo, se convierten en profesionales y empresarios capaces y de singular empuje, para beneficio de la tierra argentina.

Somos una colectividad que llegó al amparo de esta tierra de promisión, rica y generosa, que permanentemente abre sús entrañas para recibir a todos los hombres del mundo que quieran habitarla y honrarla.

Los armenios la habitamos... y la honramos.

Un hombre de U.G.A.B.

Hrant Bardakdjian

La realización de los juegos Navasartian en Buenos Aires nos dió la ocasión de entrevistar al Secretario Mundial de Ligas de Jóvenes, Sr. Hrant Bardakdjian.

Lo encuentro en el hotel donde se hospeda, rodeado por una gran cantidad de jóvenes armenios de todo el mundo -unidos por un solo idioma-, y en sus acentos tan diversos se percibía una trama condensadora del espíritu que animó los juegos deportivos de la Unión General Armenia de Beneficencia, y que contribuyó a darle un matiz más emotivo.

Nos dijo Hrant Bardakdjian:

"Las razones de los Juegos Navasartian son reunir a la juventud armenia mundial, cada dos años. ¿El motivo? Si cada filial se aisla, crece sin bases de referencia. Por el contrario el encuentro le hace ver que en el mundo hay jóvenes que se alegran de conocerlos, lo que les permite recobrar fuerzas espirituales. Hacemos intercambio de ideas, nos enriquecemos, revisamos lo realizado, y buscamos modos de llegar a los objetivos, que son los de formar líderes para el futuro. Nuestro trabajo se verá dentro de unos años, cuando nuestros jóvenes asuman tareas dirigenciales.

Cada vez que una institución toma bajo su responsabilidad la tarea de organizar los juegos internos, notamos que los jóvenes recobran vivacidad y se animan.

Desde el momento en que se decidió que Buenos Aires sería la sede de la 12ª Olimpíada Navasartian de UGAB, teníamos la seguridad de que todo se iba a desarrollar en forma brillante. ¡Acá hay suficientes fuerzas y gran espíritu de colaboración! Encontramos muy buena organización. ¡Mejor de la que esperábamos! Todo evento se ajustó a los planes preconcebidos.

Argentina nos dió una imágen cálida, inmejorable. Todos los visitantes estuvieron de acuerdo en reconocer que su permanencia en Buenos Aires fue muy cómoda, siendo digna de elogio la amable disposición de los integrantes de la comunidad, así como de sus dirigentes.

Esto se sabrá en todo el mundo. Todos deben saber que la Argentina tiene una juventud que ha realizado un trabajo excelente. Como armenios y miembros de la Unión General Armenia de Beneficencia nos sentimos orgullosos de este evento desarrollado bajo la bandera de Parecordzagán.

Los padres deben sentirse muy felices de haber sabido transmitir a sus hijos el espíritu de armenidad. Por eso tengo confianza en la futura dirigencia de la Argentina.

Nuestros históricos Juegos Navasartian comenzaron trescientos treinta años antes de Cristo. En un mes de agosto, Alejandro El Grande pasaba por Armenia y quedó maravillado por las vides y el vino, se retrasó en su partida y tuvo que quedarse en el pais, ya que había llegado el invierno. Se cree que a raíz de la influencia griega comenzaron los juegos olímpicos. Para nuestro calendario armenio, el 11 de agosto señalaba el comienzo del año, era época de cosecha y se realizaban juegos, festejos... Una tradición que hoy continúa Parecordzagán.

Nosotros, como raza antiquísima, debemos sentirnos orgullosos y responsables de continuar esta obra tradicional".

Habitualmente sonriente, el Sr. Hrant Bardakdjian, nativo de El Líbano y actualmente residiendo en Toronto (Canadá), nos reitera su confianza en la juventud de la Argentina, y asegura que si continúa trabajando en forma tan tenaz y consecuente logrará sus objetivos.

Jazmín Haroutunian de Huttner

Apostillas sobre los XII° Juegos Navasartian de Ligas de Jóvenes de U.G.A.B.

Alejandro El Magno, al pasar por Armenia en el año 330 antes de Cristo, introdujo en este país los juegos olímpicos que por entonces sólo se celebraban en la antigua Grecia. Era el mes de navasart del calendario antiguo, o sea nuestro Agosto de hoy, y de ahí viene el nombre "Navasartian" dado a los juegos, y la tradición secular de efectuar estas justas deportivas.

En esta oportunidad los Juegos Navasartian coincidieron con las Bodas de Oro de la Liga de Jóvenes de la Unión General Armenia de Beneficencia de Buenos Aires.

Su desarrollo respondió a una organización perfecta: sincronización, transportes, alojamientos, partes diarios, difusión, actos culturales, exposiciones, recitales, conferencias, debates, reuniones sociales, etc.. Todo ello habla de la eficiencia de sus gestores.

Medio Oriente, con la legendaria Siria, el sufrido Líbano, Chipre de los Melkonian, puso su nota exótica. América del Norte, con Canadá y los Estados Unidos, aportó su pujanza y tecnicismo. Sudamerica, con Brasil, Uruguay y Argentina, con su particular colorido, fueron los anfitriones. Inglaterra envió un conjunto de jóvenes que parecían duquecitos. La Madre Patria se destacó con la presencia de su Héroe Shavarsh Garabedian.

Cada grupo con su acento particular y peculiar, pero con una idea fija y unánime, nos hablaron de Gharabagh y Genocidio, pero también discurrieron sobre nuestro futuro mediato y tradiciones del pasado, demostrando un conocimiento profundo de la vida armenia en la Madre Patria y en la Diáspora.

Reparto de trofeos, intercambio de obsequios, promesas de un futuro encuentro, promesas... promesas...

Balance final: un sólo vencedor: los Jóvenes Armenios.

Un sólo beneficiario: el Pueblo Armeni.

Un sólo Director: la Unión General Armenia de Beneficencia.

Un sólo ejecutor: Liga de Jóvenes.

HOV

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 771-6500

Mes de la Cultura Armenia

Organizada por la Comisión de Damas de la Unión General Armenia de Beneficencia y con la participación de las Comisiones de Damas de la colectividad argentino-armenia, el

6 de Octubre, a las 20 hs.

tendrá lugar, en el Auditorio Gulassarian la disertación que compartirán la Dra. Lucía Dumanian, la Lic. Isabel Djeredjian, la Profesora Nélida Bulgurdjian y el Dr. Pascual Ohanian.

El tema versará sobre:

LA INJUSTICIA Y EL DESARRAIGO Y SUS CONSECUENCIAS SICOEMOCIONALES

El acto será en Armenia 1322, con entrada libre.

"Subereg" Promoción 1989

Almuerzo a total beneficio de la UGAB agradeciendo el apoyo brindado a la Comisión de Padres de la Promoción

Domingo 1 de Octubre, 13 Hs.

Armenia 1322

Asegure su presencia reservando su tarjeta

Municipalidad de la Ciudad de Berisso

12° Fiesta Provincial del Inmigrante

Actuación del

Coro "Shnorhalí"

de la Unión General Armenia de Beneficencia

Sábado 16 de Setiembre, 20 Hs.

Hogar Social de Berisso

Calle Nueva York

entre Montevideo y Valparaíso

Cenas de los viernes

Promoción 1990

Los padres y madres de alumnos de esta promoción del Instituto Marie Manoogian, han tomado a su cargo las tradicionales "Cenas de los viernes", con la coordinación general del conocido gourmet Nubar Barssamian.

Se invita a todos cuantos quieran disfrutar de los más deliciosos platos armenios.

ACLARACION

Señalamos que las fotografías del Navasartian aparecidas en nuestro número anterior, corresponden al trabajo del Sr. Martín Keskiskian, omisión que reparamos en esta oportunidad.

Ecos de los

Actos sociales y culturales

El salón de Artes Plásticas

El 16 de agosto, a las 20, tuvo lugar la apertura del Salón de Artes Plásticas adherido a la Olimpíada.

El acto comenzó con la bendición de la muestra impartida por el Archimandrita Kissag Muradian, tras la cual la señora Mary Djordjalian de Minoian habló explicando el objetivo de esta importante muestra de arte y su adhesión al hecho olímpico que había convocado a la armenidad de diferentes países. Luego se desataron las cintas simbólicas de la muestra y se abrieron las puertas del Salón Sarkis Benklian, en el cual los numerosos concurrentes pudieron admirar las obras expuestas por los artistas Sarkis Ashchian, María Cristina Azizian, Alicia Chekerdemian, Jorge Demirdjian, Rosa Dolabdjian, Manuel Gheridian, Toros Gurlekian, Ara Lutufyan, Araxi Ohannesian, Eduardo Markarian y Alicia Andonian, esta última proveniente de la comunidad del Uruguay.

Desfile show boutique

Como estaba anunciado, el jueves 17, a las 16, tuvo efecto la apertura del Desfile Show Boutique, con stands de venta de ropa deportiva y de cuero, y también pieles. El ámbito elegido para esta manifestación de la moda fueron las aulas de la Escuela Primaria Berdjuhí Emirian, donde los distintos locales concentraron la preferencia de los numerosos asistentes.

Luego, en el patio inferior -donde se había levantado una pasarela- se realizó un desfile de modelos organizado por la señora Cristina Balassanian.

Entre otras modelos participantes, exhibieron las ropas deportivas, de cuero y pieles, Graciela Kuchikian, Michelle Gibson, Vanessa Larson, Paola, Mariela y la propia Cristina Balassanian.

Esta realización, que acompañó a la celebración de las Olimpíadas, constituyó una interesante y novedosa manifestación de cultura en la moda.

La velada artística y cultural en el Bauen

Fue una auténtica manifestación de cultura que vino a dar más realce, si cabe, al éxito triunfal del duodécimo Navasartian. Abrió el acto, el viernes 18, a las 22.30, el Presidente Sudamericano de Ligas de Jóvenes, señor Antonio Sarafian, quien se refirió con amplitud al acontecimiento que se cumplía en Buenos Aires, expresando su complacencia por ver a la juventud armenia reunida en una competencia tredicional y caballeresca.

Luego, ante un salón colmado de público, inició el acto artístico-cultural el Conjunto de Danzas "Kaiané", dirigido por la Profesora Alicia Antreassian de Cholakian. Los danzarines, luciendo nuevos y lujosos trajes, interpretaron 3 danzas típicas armenias que merecieron el caluroso aplauso del auditorio.

Luego le tocó el turno al Coro "Shnorhalí", bajo la conducción de la Profesora Diana Kaprielian de Sarafian, el cual, con su habitual calidad y maestría interpretó 12 canciones del folklore armenio, inglés, brasileño y argentino, exigiendo el público presente una continuidad de actuación por dos canciones más.

E, intercalado entre las canciones, el poeta Asbed Aryan puso emotivo énfasis en la recitación de 3 hermosos poemas.

Fue una velada magnífica, que el nutrido público asistente disfrutó con satisfacción y premió con muy cálidos y prolongados aplausos.

Exposición y venta de artesanía

Fue una muestra muy lucida. Y el numeroso público presente ponderó tanto las porcelanas pintadas de Lidia Falconi y Marian Sirinian, como la escultura de Dolly Yernazian, el collage de Diana Der Garabedian, la orfebrería de Sarkis Ashchian, los bronces de Manuel Gheridian o la cerámica de Milena Yermazian y Mirna Merdinian.

Un acto bien preparado y mejor logrado por la Comisión de Damas de la Unión General Armenia de Beneficencia, que sirvió para poner de manifiesto notables valores de la colectividad armenia de Argentina en diferentes disciplinas del arte.

"La moda y la mujer armenia en el pasado"

Bajo esta denominación, las Damas de la Unión Compatriótica Armenios de Marash presento un desfile de moda antigua, que tuvo la particularidad de que los modelos que se presentaron correspondieron a ropa armenia del pasado.

Fue una presentación original y muy emotiva para muchos, que los numerosos asistentes disfrutaron mientras saboreaban un delicioso te preparado y servido por las propias damas.

El ballet "Bolshoi" estuvo en las Olimpíadas

Todo el colorido espectáculo del ballet Bolshoi en las mejores manifestaciones de su arte excelso, aparece reflejado en las grandes fotografías con que Agop Tucmanian asoció su arte al desarrollo de las Olimpíadas.

Una deliciosa manifestación de buen gusto en cada una de estas obras maestras de las que sale -vivo- el Ballet Bolshoi, para danzar ante nuestros ojos.

Nadie que haya visitado este delicioso ballet fotográfico dejará de entusiasmarse con esta muestra de exquisita plasticidad.

Muestra retrospectiva de Liga de Jóvenes

El gran archivo fotográfico de Martín Keskiskian, se puso de manifiesto en esta muestra de la actividad de Liga de Jóvenes durante los últimos 15 años. Fue una exposición fotográfica con 28 obras ampliadas que, en el hall del auditorio Gulesserian mostraron todo lo bueno que Liga de Jóvenes de U.G.A.B. realizó a partir del año 74 que es el año desde el cual existe documentación en este sentido. Allí estuvo toda una gran actividad juvenil y, muy especialmente, se destacó la visita que la poetisa Silva Gabudikian efectuó a Liga en el año 1985 con motivo de la celebración de su 45° Aniversario.

Karoke: encuentro informal juvenil artístico

Cerca de la medianoche del mismo miércoles 16 tuvo lugar el anunciado **Karoke**. Fue un lucido encuentro juvenil artístico, en el que informalmente cada uno lució sus aptitudes vocales.

Y entre los actuantes también estuvo el Presidente de la U.G.A.B., señor Vahram Hairabedian quien, a invitación de la animadora del encuentro, Fabiana Kapelian, entonó una canción, poniendo de manifiesto una hermosa voz que mereció el caluroso y prolongado aplauso de todos los presentes.

Fue una velada de gran camaradería, en la que los jóvenes y quienes no lo son tanto confraternizaron en una noche de armenidad que resultó sumamente grata para todos los asistentes.

"La Armenia que yo siento"

Este espectáculo, denominado por su creador -Juan Yelanguezian- como **Visión Plástica - Poética - Musical**, se constituyó también en un éxito impactante en la parte cultural de los Juegos Navasartian con que Liga de Jóvenes inició la celebración de su 50° Aniversario.

Ayudado por audiovisuales y grabaciones, y complementado por un excelente equipo de colaboradores, Juan Yelanguezian ofreció un espectáculo de gran calidad artística, a través del cual desfilaron sus poemas "Camino de Haghbad", "Pueblo", Mi abuelo", "Luz verde", Esta tierra", "Hairenikum", "Camino a Gueghard", y la serie "Ararat, símbolo Edípico" (1974), que fueron recitados en armenio y en castellano por su autor.

Asimismo, entre las grabaciones musicales de campo estuvieron "Kocharí" y "Li-Li", "Canción de Sasún" interpretada por niños descendientes de sasuntsís. También estuvieron "Trío para flauta traversa, violín, violoncello, de la serie diálogos", "Poesía con introducción de canto", "Cantos del exilio" (en piano por Juan Yelanguezian), "Grabación de campo de Zanguezur", "Grabación de órgano de sharagán" (canto litúrgico por el Profesor Stambulian), "Llamado del pastor" y "Saghmosavank".

Fue un espectáculo de gran calidad artística, altamente valorado por el gran público presente, que premió con calurosos aplausos esta presentación del autor.

N.R.: *Cabe destacar que Radio Erevan acaba de dedicar un programa íntegro a la obra musical, poética y pictórica de Juan Yelanguezian, difundiendo sus grabaciones.*

Juegos Navasartian

Ohanes Mateossian destacó la importancia del Navasartian

El siguiente es el texto completo del discurso que el Coordinador General del Navasartian, recientemente disputado en Buenos Aires, pronunció en el acto inaugural de los Juegos.

Señor Intendente Lic. Carlos Grosso, Sr. Sub-Secretario de Deportes de la Nación, Prof. Lidio Forreri.
Su Eminencia Obispo Grikoris Buniatian.
Sr. Presidente de la Comisión Central Mundial de Liga de Jóvenes de la U.G.A.B., Dr. Berge Setrakian
Distinguidos visitantes
Señoras, Señores.

En la antigüedad del pueblo armenio las celebraciones del Navasart correspondían al inicio del año nuevo. Se realizaban festejos con un contenido religioso, en actividades multitudinarias.

El pueblo, los sacerdotes, los nobles, el ejército y la realeza desarrollaban eventos cuyo fin principal era el contacto de los habitantes, competencias deportivas y de destreza, y que culminaban con música, cantos y fiestas.

En esos días se renovaban los braseros de los templos y las estatuas de los dioses eran sacadas solemnemente y llevadas hasta las orillas del Eufrates donde se las purificaba con el agua del río sagrado.

La magnitud, solemnidad e importancia de las festividades del Navasart, quedan de manifiesto en las siguientes palabras que pronunciara el rey Ardashes hace ya 2000 años, en su agonía:

"Quién pudiera darme el humear de mi hogar y la madrugada del Navasart.
El brincar de las gacelas y el correr de los ciervos.
Cuando hacíamos sonar las trompetas y batíamos los tambores".

La festividad del Navasart se viene realizando desde el año 2341 antes de Cristo, es decir que es una tradición de más de 4300 años.

La Unión General Armenia de Beneficencia ha retomado de alguna manera esta milenaria tradición, y a través de los Juegos Olímpicos Navasartian -de los cuales hoy desarrollamos su XII° edición-, tiene como fin lograr que los jóvenes descendientes de armenios de todo el mundo, mediante los juegos deportivos, las actividades culturales y sociales y el conocimiento mutuo, sepan valorar su ancestral cultura, y crezcan y se multipliquen, poseedores de una tradición gloriosa, hacia un devenir de positivas realizaciones en bien de la armenidad y de la humanidad toda.

Buenos Aires es anfitriona de un escogido núcleo de representantes de la juventud armenia del mundo. Los recibimos con amor de hermanos y les pedimos transmitan en cada uno de sus lugares de origen nuestro agradecimiento, y el de nuestra comunidad, por tenerlos con nosotros. Hoy con este acto de fe en un mejor futuro, nos sentimos más obligados hacia cada uno de los que, de cualquier forma, participan en la realización de la Olimpíada Mundial Navasartian.

Nuestro especial y profundo agradecimiento a las autoridades nacionales que nos han brindado su apoyo, y a nuestra ciudad de Buenos Aires en la persona de nuestro intendente el Lic. Carlos Grosso, quien compenetrado de la temática armenia nos ha dado su total adhesión.

Gracias a todos los presentes y a los que nos acompañan en esta tarea en bien de la comunidad y del futuro de la juventud.

Un comentario de Daniel R. Der Avedissian

Triunfaron los mejores y además ganó la U.G.A.B.

Los juegos ya son historia, pero por distintas circunstancias, seguramente, jamás se olvidarán.

Repasando paso a paso, uno revisa los hechos y se encuentra con que algunos preconceptos que tenía se fueron invalidando uno a uno con el transcurso del tiempo.

Ya desde el comienzo todos destacaban la importancia de estos Juegos, y repetían incansablemente su sentido fraternal. Sin embargo, uno a veces es un poco pesimista en este aspecto, basándose quizás en experiencias anteriores de Olimpíadas Sudamericanas, en la mayoría de las cuales la violencia física y verbal era protagonista segura de las instancias finales.

Pero eso aquí no ocurrió, ya que cada momento vivido fue una fiesta de la armenidad del mundo entero. En esto todos tuvieron que ver, desde los organizadores -estando hasta en los mínimos detalles- hasta cada uno de los integrantes de las distintas delegaciones que sabían perfectamente que la importancia del hecho era la sana convivencia entre jóvenes de la misma sangre, poniendo como excusa una competencia deportiva.

Cada instante significó una victoria. El acto inaugural, en Obras Sanitarias, marcó la unión, sin distinción de ideas políticas, de una multitud de armenios conscientes de la gran trascendencia del evento. Otro tanto ocurrió con toda actividad programada en este marco, entre las que sobresalieron la velada cultural realizada en el Hotel Bauen, el baile de los deportistas, el que seguramente marcó un récord en cuanto a concurrencia, y, finalmente, el exitoso banquete de clausura que sirvió para despedir a los visitantes.

El éxito también acompañó al desarrollo de las disciplinas deportivas, disputadas en serio, honestamente, sin mala intención y con un claro objetivo de vencer con las mejores armas, aunque de pronto, de manera impredecible, se generara un incidente entre "bandos" antagónicos en un encuentro de fútbol, como consecuencia de que un desubicado grupo confundió un gimnasio de colegio con un estadio multitudinario.

No obstante, esta mancha no llegó a empañar el normal desarrollo de los partidos, en los cuales cada uno hizo lo suyo, jugando o alentando a su representativo, como lo realizó -por ejemplo- la simpática batucada que animó toda presentación de algún equipo de San Pablo, sin agredir en ningún momento a su rival, y así se llegó a una brillante culminación tras la definición en fútbol, circunstancia que tal vez fue la más conmovedora de las vividas en la semana, y que ratificó plenamente el tan mentado espíritu de estos Navasartian.

Al término del cotejo, después de una leal pero dura lucha, todos los asistentes se hicieron eco de la algarabía del campeón, quien dió la tradicional vuelta olímpica ante el fervoroso aplauso que surgía desde los cuatro costados, e inclusive de los propios adversarios brasileños, en un gesto de caballerosidad que los honra.

Por todo lo dicho hasta aquí es que afirmamos, con total seguridad que en estas Olimpíadas Mundiales triunfaron los mejores y también ganó la .U.G.A.B..

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Վասն Լուսաբանութեան

Զարմանօվ կարդացինք «Արմենիա» թերթի, Ուրբաթ, 25 Օգոստոսի թիւի խմբագրականը, եւ արդարօրէն կը խոստովանինք թէ անըմբռնելի են խմբագրին (կամ խմբագիրներուն) ոճը, ինչպէս նաեւ արտայայտած գաղափարները՝ բոլորիս ծանօթ, ցաւալի ու հրատապ, գաղութիս եկեղեցական կացութեան մասին:

Ըստ երեւոյթի, գրութեան հեղինակը (կամ հեղինակները) անտեսած թէ՝ լուսաւորութեան այս դարուն այլեւս չկան ոչխարամիտ, ո՛չ ալ անտեղեակ ընթերցողներ – ազգային, թէ՛ միջազգային հարցերու եւ իրադարձութիւններու՝ իրերը կը ներկայացնէ խեղաթիւրուած բովանդակութեան մը մէջ, եւ սխալ դրութեան մը տակ:

Այսպէս, պաշտպանելու համար կեղծիք մը, կամ ծածկելու համար անընդունելի վիճակ մը՝ ան չի վարանիր գաղութիս հանրային կարծիքը մոլորեցնելու գծով տխուր փորձեր կատարել՝ թիւր ըմբռնումներու եւ իմիջնատիպ ու պարզամիտ պատճառաբանութիւններու հիման վրայ:

Սակայն՝ հետաքրքրական է հասկնալ թէ որո՞ց ուղղուած է սոյն անտրամաբանական գրութիւնը, եւ ի՞նչ պահանջներ գոհացնելու նպատակով. Արտաքի՞ն թէ՝ ներքի՞ն շուկայի համար:

Ամենայնդէպս, մենք պէտք չունինք այդ անվաճառ ապրանքներուն, ո՛չ ալ՝ գաղութիս եկեղեցական տագնապին իրագէտ, գիտակից, կամ՝ խելքը գլուխը ոեւէ ընթերցող: Աւելին՝ ընթերցողը կրնայ իմիջնել վիրաւորուած զգալ, եւ յարգանքի պակաս նկատել «Արմենիա»յի գրութիւնը, որուն հիմնական նպատակը ո՛չ ճշմարտութիւն հետազօտել է, ո՛չ ալ ծառայել արդարութեան, կամ գաղութիս համերաշխութեան:

Աւելին՝ խմբագիրը, բայ մը եւս առաջ կ'երթայ, եւ լուրջ եւ ուղղակի յարձակում մը կը կատարէ մեր կազմակերպութեան ու անոր պաշտօնաթերթ «Սարտարապատ»ին դէմ. ինչո՞ւ. խնդրենք էիչ մը կամաց···:

Առ ի գիտութիւն՝ կը հրաւիրենք այդ գրութեան հեղինակը (կամ հեղինակները)՝ լաւ կարդալ, զննել ու բննել «Կոչ Գիտակցութեան» մեր խմբագրութիւնը, տեսնելու եւ համոզուելու համար թէ՝ անոր մէջ չկան ո՛չ զըրպարտութիւն, եւ ո՛չ ալ անվայել արտայայտութիւններ, ըլլա՛յ Հ.Ց.Դ. Կուսակցութեան, կամ անոր պաշտօնաթերթ «Արմենիա»յի հասցէին. «Կոչ Գիտակցութեան» պարզապէս ու միմիայն կ'անդրադառնայ Հայց. Առաքելական Եկեղեցւոյ շուրջ ստեղծուած կացութեան. ցաւալի ու կնճռոտ հարց մը որ՝ կը վերաբերի ամբողջ գաղութիս, անոր բոլոր ներկայացուցիչ կազմակերպութիւններուն –մէջը ըլլալով նաեւ Արմենիա Մշակ· Միութիւնը եւ Հ. Ց. Դաշնակցութիւնը– եւ ամբողջ հաւատացեալ ժողովուրդին:

Եթէ երբէ ֆաղաքական կուսակցութիւններուն միջեւ առանձին, կամ այլ կազմակերպութիւններուն հետ միատեղ ու միասին, երկխօսութեան, համագործակցութեան ու մերձեցման աշխատանքներ կը կատարուին՝ այդ չի նըշանակեր թէ համերաշխութիւն կ'ըլլայ եթէ բոլորս «Արմենիա»յի պէս մտածենք, կամ նոյն կարծիքը ունենանք բանի մը մասին, եւ կը դադրի համերաշխութիւն ըլլալէ՝ այդ մասին այլ կարծիք ունենալու պարագային:

Նման միամիտ սպասումով, կամ պահանջով համերաշխութեան ու հետեւաբար համագործակցութեան ըմբռնումը պայմանաւորել՝ սխալ ու նոյնիսկ վտանգաւոր սպասում կրնայ նկատուիլ· նամանաւանդ ներելի չէ «ֆաղաքական հասունութիւն» ունեցող կուսակցութեան մը՝ ներկայացնել նման պահանջ մը· Պահանջ որ կը համապատասխանէ արդարութեան ու հաւասարութեան սկզբունքներու խախտումին, ու կրնայ նկատուիլ, փաստօրէն, մենաշնորհութեան այրանելի փորձ մը:

Ինչո՞ւ «Արմենիա» կը մտածէ թէ գաղութիս համագործակցութեան –ու համերաշխութեան– աշխատանքները կ'ենդադրեն, կամ բոլորիս կը պարտադրեն ընդունիլ եկեղեցւոյ շուրջ կատարուած իրողութիւնը, անտեսել անոր տխուր երեւոյթները եւ չըսել թէ՝ այսօր, եկեղեցին կը գտնուի հատուածի մը ձեռներուն մէջ· Արդեօք իսկապէս մեղկ ու վճասակար մտածելու ասիկա պիտի չըլլա՞ր· եւ ո՞վ ըսաւ թէ համերաշխութիւն ու համագործակցութիւն կը նշանակեն համակերպութիւն ու հրաժարում արդարութիւն ու եկեղեցին պաշտպանելէ:

Որպէսզի մեր հաւատքի միջնաբերդը, իբրեւ կառոյց, հաստատութիւն ու նուիրական օճախ, մեծապէս չի տուժէ կարելի՞ չէ դարմանել վէրքը եւ խըզայել մեր հաւատացեալներուն ու համայն ազգին, գայթակղութեան տուն տուող բոլոր ցաւերն ու ախիրները:

Առանց վիրաւորելու մտադրութիւն ունենալու՝ կեղծիք կը նկատենք «Արմենիա»յի այն պնդումը թէ՝ ներկայիս հայութիւնը յուզող առաջնահերթ հարցերուն մէջ, մեր գաղութը տեղ պէտք չէ տայ եւ զբաղուի եկեղեցիով· մանաւանդ՝ երբ բոլոր երեւոյթները կը վկայեն թէ իմիջ փաստօրէն կը զբաղի այդ հարցով (եւ ի՛նչ շահագրգռութեամբ):

Այո, Արցախը, Հայրենիքի եւ Սփիւռքի մէջ կատարուող փոփոխութիւնները, Մայր Սփիւռք Լիբանանի ողբերգութիւնը, առաջնահերթ, ամբողջ հայութիւնը յուզող հարցեր են, զորս մեր մամուլն ու կազմակերպութիւնը փաստօրէն –բանիւ ու գործով– իր առօրեայ մտահոգութիւնը դարձուցած է, ամենուրեք:

Սակայն՝ ո՞վ է անհատը, ընտանիքը, կամ գաղութը որ իր ամենօրեայ մտահոգութիւնները մէկդի կը դնէ ու միմիայն ու ամբողջովին անուշադրութեամբ կը զբաղի· այդ անհատականական պարագային, եթէ այդպէս ընէ՝ սխալ ըրած պիտի չըլլա՞ր միթէ:

Իսկ «Արմենիա»ն, եթէ ցաւով, այդ նիւթերէն տեղ կը խլէ իր էջերուն մէջ, ու կը յատկացնէ եկեղեցիին՝ ինչո՞ւ հարցին շուրջը կը դառնայ, առանց անդրադառնալու անոր էութեան· ինչո՞ւ բուն հարցը առարկայօրէն վերլուծելու, փոխանակ արդար լուծում մը գտնելու ի խնդիր կոչ ընելու՝ կը զբաղի միայն «Սարտարապատ»ի գրութեամբ՝ շղթայազերծելով հաւակնոտ ու պոռոտախօս յարձակումներ մեզի դէմ:

Մենք մեր տեսակէտը պարզեցինք՝ հիմնուած մեր համոզումին ու խղճի մաքրութեան վրայ, առանց ծամծմելու եւ համարձակօրէն· Սակայն ինչո՞ւ «Արմենիա»ն ալ՝ իր յատակ տեսակէտը չի կրնար ներկայացնել Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ մասին· Ո՞րն է թաբուն այդ պատճառը որ կը խանգարէ իր անդորրութիւնը:

Դժբախտաբար ստիպուած ենք կեղծիք ու անտեղի նկատել՝ գաղութիս հաշտ մրաշխութեան վերաբերող իր պատճառաբանութիւնները· տրուած ըլլալով թէ՝ այս գծով գաղութիս համերաշխութիւնը որեւէ կերպով խնդրոյ առարկայ չէ:

Ինչո՞ւ ուրեմն կը բորբոքի, եւ իմիջիրմէ դուրս կ'ելլէ «Արմենիա»յի սոյն խմբագիրը եւ անվայել վիրաւորանքներու կը դիմէ:

Մենք, իբրեւ գաղութիս մէջ գործող կազմակերպութիւն՝ չենք կրնար անտարբեր մնալ՝ ի տես եւ ի լուր ցաւալի ճշմարտութիւններու, եւ ազատօրէն չարտայայտել մեր համոզումն ու տեսակէտը անոնց մասին:

Այսօր –20րդ դարու վերջաւորութեան– Ափրիկէի ամենէ յետամնաց ցեղախումբերն անգամ կը վայելեն այս տարրական իրաւունքները՝ միմիայն «Արմենիա»յի խմբագիրը կը յամենայ իր աղայական– ժամանակավրէպ ու վնասակար– կեցուածքին վրայ· Ան կու տայ «ֆաղաքական հասունութեան», «ֆաղաքականութեան» ու «տեսլականի» առատաթաշխ ու ծիծաղելի դասեր, նոյնիսկ ծիծաղելի սպառնալիքներով համեմուած, եւ կ'ուզէ արգիլել մեզի որ մեր առողջ կարծիքն անգամ արտայայտենք: Ո՞ւր կը գտնուինք եւ ի՞նչ «ժամանակի» մէջ:

Ամէն պարագայի՝ Սրբազան Առաջնորդին ու վարչութեան միջեւ բախումը հասաւ այն անքառնալի աստիճանին, որ իմիջ Գերաշնորհ Հայրը ստիպուած եղաւ, կամ յարմար նկատեց հարցը հանրութեան սեփականութիւն դարձնել:

Այլեւս՝ մենք իբրեւ ֆաղաքական կուսակցութիւն՝ իրաւունք չունինք, չենք կրնար, անտարբեր մնալ, կամ լռելեան անցնիլ անոր վրայէն· Ոչ ոք կրնայ այդ պահանջել մեզմէ: Ոչ մէկը –անհատ, կամ՝ կազմակերպութիւն– իսկապէս մտահոգ գաղութիս համերաշխութեամբ, համագործակցութեամբ եւ անդորրութեամբ՝ կրնայ անտարբեր մնալ նման լուրջ ու ծանրակշիռ կացութեան մը առջեւ:

Որովհետեւ հայ եկեղեցին, կամ «Եկեղեցին Հայկական» –փոխ առնելով բանաստեղծներու իշխան Վահան Թէքէեանի խօսքը– ամբողջ հայութիւնը շահագրգռող նուիրական հաստատութիւն մըն է: Հետեւաբար ամբողջ հայութիւնը պարտի միշտ նախանձախնդրութիւն ցուցաբերել անոր նկատմամբ, որպէսզի որեւէ ձեւով, ներսէն թէ՛ դուրսէն, Ան որեւէ վնաս, կամ հարուած չստանայ:

Մենք ենք այս կէտէն՝ մեր համոզումն է թէ՝ գաղութիս մէջ եկեղեցւոյ շուրջ աշխատանքները նաեւ, ու նամանաւանդ, պարտինք արդարօրէն, ճըշմարտութեամբ, եւ ինչո՞ւ ոչ համերաշխութեամբ ու համագործակցութեամբ կազմակերպել՝ համաձայն երկրիս թէ՛ Հայրենիքի ազատական ու ռամկավարական սկզբունքներուն:

Ճիշդ չէ՞ր ըլլար որ՝ եկեղեցին ըլլար, որեւէ կազմակերպութեան պէս, ազատ ու անկաշկանդ եւ հաւասար իրաւունքներով օժտուած մասնակից մը՝ միասնականութեան աշխատանքներուն· եւ կամ աւելի օգտակար պիտի չի հանդիսանա՞ր եկեղեցին՝ իբրեւ իրաւարար ու հաշտարար հաստատութիւն մը՝ որուն շուրջ համախմբուած գործէին բոլոր կազմակերպութիւնները, հաւասար իրաւունքներով:

Քանի մը հարցումներ եւս «Արմենիա»յի խմբագրին·

ա· Պատասխանե՞լով «եւ արդեօ՞ք միայն ողբերգութիւնները կամ ազգային մեծ թեմաները մեզի պիտի տղեն որ գիտակցինք այդ հասունութեան անհըրաժեշտութեան» հարցումին՝ Ազգային ո՞ր «բեմաներուն» մէջ կարելի է դասաւորել գաղութիս մէջ ստեղծուած եկեղեցւոյ հարցը· «Մեծ»ին, թէ փոքրին, «ողբերգականին» թէ ուրախալիին· Ինչո՞ւ անվարան չչեշտել թէ ան կը համարուի ամենէ «մեծ», ամենէ տխուր եւ ամենէ դժբախտ երեւոյթ՝ ներէն մէկը: Սակայն քաղ միայն չըսէ մեզի թէ՝ անոր քարւոք լուծումեն վիրական հարցեր:

բ· Եթէ այսօր ժամանակը չէ խօսելու գաղութիս եկեղեցական անհետաձգելի հարցերուն շուրջ՝ ապա ուրեմն՝ քաղ քարեհաճի ըսել թէ ե՞րբ է այդ «նպատակայարմար ժամանակը» իր «ֆաղաքական հասունութեան» պրիսմակէն դիտուած· երկո՞ւ, հի՞նգ, տա՞սը··· եւ կամ՝ եւս քանի տարիներ յետոյ···: Ինչո՞ւ ձգձգումի այս ֆաղաքականութիւնը, որ ինչ ինչ պահուած մտադրութիւններ ու ռազմավարութիւններ ենթադրել կու տայ:

Այս բոլոր յատկացումները կ'ընենք ոչ թէ «ժամանակավրէպ վէճեր արծարծելու» նպատակով, այլ՝ անգամ մը եւս հանրային կարծիքին ու գաղութիս գործակից կազմակերպութիւններուն ներկայացնելու մեր ֆաղաքական առողջ ու իրատես ըմբռնումը:

Ազատ արտայայտուելու եւ արդար պահանջներ դնելու իրաւունքները գործածել՝ կը նշանակէ գործունէութիւն մը՝ որմէ իսկապէս կրնայ օգտուիլ ու հզօրանալ գաղութիս ու համայն հայութեան համերաշխութիւնն ու միասնականութիւնը, միթէ այս չէ՞ բոլորիս ցանկութիւնը:

Լուիզ Մանուկեան Սիմոնը Նախագահ Հ.Ը.Ը. Միութեան

Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Կեդրոնական Վարչական Ժողովը իր Շաբաթ, 26 Օգոստոս 1989-ի նիստին միաձայնութեամբ Նախագահ ընտրեց Լուիզ Մանուկեան Սիմոնը, որ անցնող երկու տարիներուն կը վարէր Միութեան Գործադիր Փոխ-Նախագահի պաշտօնը:

Տիկին Սիմոնի այս ընտրութիւնը անմիջապէս հետեւեցաւ նոյն նիստի ընթացքին Միութեան Ցկեանս Նախագահ Ալեք Մանուկեանի յայտարարութեան՝ թէ կը քաշուի գործօն ծառայութենէ իբրեւ Ատենապետ Կեդրոնական Վարչական Ժողովի եւ Նախագահ Միութեան:

Կեդրոնական Վարչական Ժողովը այս առիթով միաձայնութեամբ Միութեան Պատուակալ Ցկեանս Նախագահ ընտրեց Պրն. Ալեք Մանուկեանը՝ նկատի առնելով իր 36 տարիներու իբրեւ Միութեան Նախագահ ծառայութիւնը, որու ընթացքին ան տուաւ իսկական առաջնորդութիւն ո՛չ միայն Միութեան, այլեւ՝ բովանդակ հայ գաղութներուն, եւ իր առատաձեռն նուիրատուութիւններով ու ներդրումներով ճանչցուեցաւ իբրեւ մեր ժողովուրդի արդի ժամանակներու մեծագոյն բարեգործ:

ԴԻՒԱՆ

26 Օգոստոս 1989 ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ

Պուէնոս Այրէս, 7 Սեպտեմբեր 1989

Պատուարժան Նախագահութիւն
Հ.Ը.Ը.Մ.Ի Կեդրոնական Վարչութեան

Ազնուափայլ Տիկին Լուիզ Մանուկեան Սիմոն

Ր. Ա. Կոլսկցութեան Հարաւ Ամերիկայի Շրջանային Վարչութիւնը այսու կու գայ ձեզի յայտնել իր ջերմ ու սրտագին Շնորհաւորութիւնները՝ ձեր Բարեգործականի Ծրդ. Նախագահ ընտրուելու ուրախ առիթով:

Վարչութիւնս կը նկատէ այս ընտրութիւնը իբրեւ ամենէ բարեպատեհը եւ ամենէ նպատակայարմարը՝ համոզուած թէ Բարեգործականի ճակատագիրը կը դրուի -ինչպէս մեր անզուգական հօր Պատուոյ Ցկեանս Նախագահ՝ Տիար Ալեք Մանուկեանի շրջանին- ամենէ ապահով ձեռքերու մէջ:

Այսպէս Բարեգործականը ձեր շուկով ու ջանքերով պիտի շարունակէ իրագործել նորանոր նուաճումներ ի նպաստ Հայ Ազգին, Հայրենիքին ու Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնին. նուաճումներ որ պիտի կրեն ձեր հայրենանուէր ու ազգանուէր բարձր արժանիքներուն հարազատ արտայայտութիւնը:

Գիտակցելով ձեր նոր նուիրական պաշտօնին բերումով ընտանեցնած ձեր ծանր պատասխանատուութիւններուն՝ կը զօրակցինք անվերապահօրէն ձեզի՝ մաղթելով քաջառողջութիւն, արեւշատութիւն ու յարաբերութիւն ձեր սրբազան առաքելութեան մէջ:

ՌԱԿ ՀԱՐԱՒ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՌԱԿ Շրջանային Վարչութեան Գնահատանքի Հեռագիրը Տիար Ալեք Մանուկեանին

Միացեալ Նահանգներու ՌԱԿի Արեւելեան Շրջանի Շրջանային Վարչութիւնը հետեւեալ հեռագիրը յղած է Հ.Ը.Ը. Միութեան Պատուոյ Նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանին:

Մեծայարգ Տիար Ալեք Մանուկեան
Ցկեանս Պատուոյ Նախագահ
Հ.Ը.Ը. Միութեան
Տիքրոյթ, Միշիկըն

Ցարգելի Տիար Մանուկեան,

Կը տեղեկանանք թէ Հ.Ը.Ը. Միութեան Կեդրոնական Վարչական Ժողովը Ձեզ ընտրած է Միութեան Ցկեանս Պատուոյ Նախագահ, գործօն ղեկավարութենէն հաշուելու Ձեր որոշումէն ետք: Այսու կուգանք յանուն մեր բովանդակ անդամակցութեան Ձեզի փոխանցելու մեր խոր երախտագիտութիւնն ու գնահատանքը այն եզակի ծառայութեանց համար զոր դուք մատուցիք մեր ազգին 36 երկար տարիներ, օրինակելի անձնուրացութեամբ:

Ձեր նախագահութեան շրջանին Բարեգործականը վերածուեցաւ կենսական, ուժական եւ լայն հնարաւորութիւններով օժտուած ազգային կազմակերպութեան մը որ իր ներդրումը ունեցաւ սփիւռքահայ մեր կեանքի բոլոր բնագաւառներէն ներս:

Մեր սրտագին շնորհակալութիւնները կը յայտնենք Ձեզի եւ կը շնորհատրենք Ձեզ՝ Ցկեանս Պատուոյ նախագահ ընտրուելուն առիթով – պատիւ մը եւ հանգամանք մը որուն լիովին արժանացած էք շնորհիւ Ձեր պատկառելի վաստակին:

Սրտագին բարեմաղթութիւններով՝
Ռոթրթաուն, Մես. ՌԱԿ. ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՌԱԿ Շրջանային Վարչութիւնը Կը Շնորհաւորէ Հ.Ը.Ը. Միութեան Նորընտիր Նախագահ Տիկ. Լուիզ Սիմոնը

Ամերիկայի ՌԱԿ Արեւելեան շրջանի Շրջանային Վարչութիւնը շնորհաւորական հետեւեալ հեռագիրը ղրկած է Տիկ. Լուիզ Մանուկեան-Սիմոնի:

Տիկին Լուիզ Մանուկեան-Սիմոն,
Նախագահ Հ.Ը.Ը. Միութեան
Սետըլ Պրուֆ, Նիւ Ճըրզի

Ազնիւ Տիկին Սիմոն,

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան Շրջանային Վարչութիւնը հանդիպով տեղեկացաւ թէ ընտրուած էք Ատենապետ Հ.Ը.Ը. Միութեան Կեդրոնական Վարչական Ժողովին եւ Նախագահ՝ Միութեան:

Մեր պատմութեան ճակատագրական այս հանգրուանին Հ.Ը.Ը. Միութիւնը կարեւոր դեր մը ունի կատարելիք – պարտականութիւն մը որ միշտ պատուով կատարած է իր հիմնադրութեան թուականէն՝ 1906էն ի վեր:

Մեզի վստահ ենք թէ Ձեր առաջնորդութեան ներքեւ՝ Հ.Ը.Ը. Միութիւնը պիտի շարունակէ միեւնոյն ուղիով ծառայել հայ ժողովուրդին՝ սփիւռքի տարածքին թէ մեր սիրեցեալ Մայր Հայրենիքէն ներս:

Ռոթրթաուն, Մես. ՌԱԿ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Ս. Յարութիւնեան - «Ամենէն Կարեւոր Խնդիրը Հայաստանի Ընկերային Զարգացումն Է»...

Հայաստանի Կոմկուսի կենտկոմին մէջ կայացաւ Գաղաքային եւ շրջանային կոմիտէներուն առաջին քարտուղարներուն, երեսփոխանութիւններու քաղաքային ու շրջանային խորհուրդներու Գործկոմներու նախագահներուն խորհրդակցական ժողովը, որու ընթացքին խօսք առին վարչապետ Վլատիմիր Մարգարեանց եւ կենտկոմի քարտուղար Մարաթ Սերոբեան:

Քննարկուեցաւ հանրապետութեան տնտեսական, ընկերային զարգացման առաջին կիսամեակի արդիւնքները եւ տարուան բլանի կատարման առնչութեամբ յառաջացած խնդիրները:

Նշուեցաւ, որ հակառակ կարգ մը դրական տեղաշարժերուն, Հայաստանի ժողովրդատնտեսական համալիրի աշխատանքի արդիւնքները անքաւարար են, գործօն միջոցներ չեն ձեռնարկուած տնտեսութեան բարելաւումը, ընկերային մարզի մէջ լուացման երեւոյթներու յաղթահարման գծով անցեալ տարի կենտկոմի Սեպտեմբերի համագումարին առնուած որոշումներուն համեմատ:

Ելոյթ ունեցաւ նաեւ Սուրէն Յարութիւնեան, որ ըսաւ թէ այժմ չկայ աւելի կարեւոր խնդիր, քան հանրապետութեան զարգացման ընկերային վերանորոգումը: Այդ մարզին մէջ երեւցած դանդաղկոտութիւնը կը յանգի ընկերային անբաւարարութեան աճին: Ուստի բոլոր ներկաները եւ իրենց ներկայացուցած մարմինները պարտաւոր են ամենայն ուշադրութեամբ վերլուծել ամէն քաղաքի եւ շրջանի մէջ տիրող իրադրութիւնը:

Յարութիւնեան ըսաւ նաեւ, որ երկրաշարժը, ազգամիջեան յարաբերութիւններու սրումը, տասնեակ հազարներով վերաբնակիչները, տարիներով կուտակուած եւ անուշադրութեան մատնուած ընկերային խնդիրները եւ աշխատաւորներու զանգուածային դժգոհութիւնները հետզհետէ կը ծգեն Հայաստանի մէջ տիրող բարոյաքաղաքական մթնոլորտի վրայ, բարձր պահանջքներ կը թելադրէ ղեկավարութեանը վրայ:

Մեր առաջնահերթ խնդիրն է, եզրակացուցած է Յարութիւնեան զանգուածներուն վստահութիւնը նուաճել կոնկրետ աշխատանքով: Մարդոց կարիքներուն ընդառաջել հոգածութեամբ, անոնց հետ ազնիւ եւ անկեղծ խօսակցութիւն վարելու կատարողութեամբ:

Ծերակոյտը վաւերացուց օրէնք մը, որ կ'արտօնէ Հայաստանէն մեկնող հայերու «մնայուն բնակիչ» դառնալու

Միացեալ Նահանգներու Ծերակոյտը 20 Յուլիսին վաւերացուց օրինագիծ մը, որ անցեալ տարուան բնթացքին յատուկ թոյլտուութեամբ հորէրդային Միութենէն Միացեալ Նահանգներ ներգաղթած հայերուն իրաւունք կուտայ Միացեալ Նահանգներու մշտական բնակիչ դառնալ:

Անցեալ Սեպտեմբերին, Մոսկուայի ամերիկեան դեսպանատունը խոստ կերպով սահմանափակած էր թիւրքացի հայերուն եւ այլ փոքրամասնութիւններու անդամներուն, որոնք Հորէրդային Միութենէն կրնային Միացեալ Նահանգներ գալ գաղթականի վիզայով: Այդ որոշումը, անոնք վիճարկելէ նակեցին թոյլատրել հարիւրաւոր խորհրդային քաղաքացիներու, ներառեալ հայերու որ մեկնին յատուկ վերաչխաւորեալի վիզայով:

Որպէս գաղթական, խորհրդային քաղաքացիները Միացեալ Նահանգներու կառավարութենէն կը ստանան դրամական օժանդակութիւն եւ իրաւունք ունին յետոյ դառնալու մնայուն բնակիչ եւ աւելի ուշ՝ Ամերիկեան քաղաքացի: Հորէրդային այն քաղաքացիները, որոնք Միացեալ Նահանգներ կուգան որպէս «վերաչխաւորեալ» ոչ մէկ օժանդակութիւն կը ստանան Միացեալ Նահանգներու կառավարութենէն եւ իրաւունքը չունին մնայուն բնակիչ դառնալ:

Արցախ կը կազմէ իր Ազգային Խորհուրդը

Արցախի բնակչութեան լիազօր բոլոր ներկայացուցիչները 16 Օգոստոսին համագումար մը կազմակերպեցին Ստեփանակերտի մէջ նպատակ ունենալով Ինքնավար Մարզին ղեկավարման խորհուրդի մը կազմութիւնը, մինչեւ կառավարման սահմանադրական ձեւերու վերականգնումը։ Համագումարին մերժած էին մասնակցիլ Արցախի ազգի ներկայացուցիչները։

Համագումարը ընտրեց 78 անդամներէ բաղկացած Ազգային Խորհուրդ մը, որ առաջնորդեր խնդիրներ նկատեց Արցախի իրադրութեան կայունացումը, ազգամիջեան հակամարտութիւններու դադարումը աշխատանքի վերսկսումը եւ շրջանի բոլոր ազգերու եւ ազգութիւններու բարի դրացիական յարաբերութիւններու վերահաստատումը։

Պատգամաւորները ափսոսանք յայտնեցին, որ ատրպէյճանական կողմը չէ յօժարած համագումարի աշխատանքներուն մասնակցելու, ատով իսկ զրկուելով փոխադարձ մերձեցումի եւ հարցերը օրինական միջոցներով լուծելու հնարաւորութենէն։

Ազգային Խորհուրդը ընտրեց 17 անդամներէ կազմուած նախագահութիւնը, որ պիտի ղեկավարէ ընթացիկ աշխատանքները։

«Փրաւտա» պրովոկացիա կ'որակէ Լեռնային Ղարաբաղի ամերիկեան բանաձեւը

Խորհրդային Միութեան Համայնավար կուսակցութեան օրկան «Փրաւտա»յի վերջին թիւերէն մէկուն մէջ, քաղաքական վերլուծող Վիթալի Ֆորիոնով Միացեալ Նահանգներու Գոնկրէսին կողմէ Յուլիս 19ին որդեգրուած Լեռնային Ղարաբաղի բանաձեւը գրգռութիւն որակած է։

Օրգանին մէջ նշուած է, թէ ամերիկացի ծերակուտականները կը ձեւացնեն, թէ մտահոգ են Լեռնային Ղարաբաղի կացութեամբ եւ կը փորձեն պաշտպանել Խորհրդային Միութեան մէջ կարգ մը կամ տարբեր ժողովուրդներու շահերը, սակայն անհրաժեշտ չէ, որ մէկը սուր խորթաթափանցելու կարողութիւն ունենայ, հասկնալու համար, թէ չարաշահող խաղ մը կը խաղցուի այն յոյսով, որ պիտի խախտի խորհրդային բազմացեղային տան հիմքը։

Յօդուածին հեղինակը նշած է, որ Լեռնային Ղարաբաղի հարցը ամբողջութեամբ Խորհրդային Միութեան ներքին խնդիր է եւ հարց տուած է, թէ ի՞նչ գետնի վրայ ամերիկացի ծերակուտականները միջամուխ կ'ըլլան խնդրի մը, որ միայն այլ գերիշխան պետութեան մը մենաշնորհն է։

HOPE-ի 5 միլիոն տոլարի ծրագիրը

HOPE Մրագիրը մասնագէտներու խումբ մը պիտի ղրկէ Երեւանի հիւանդանոցները, սկսելու համար հաշմանդամներու եւ ֆիզիքական վերականգման աշխատանքներու վերաբերեալ դասաւանդութիւններու շարքի մը։

Հայաստանի Առողջապահական նախարարութեան հետ հինգ միլիոն արժողութեամբ եւ հինգ տարուան չրջանով կնքուած համաձայնութեամբ մը, Երեւանի մէջ վերականգման եւ մարմնամարզական դասընթացքները սկսեցան 21 Օգոստոսին։ Այս նպատակով Հայաստան գացած են HOPEի մասնագէտները, որոնց եռամսեայ դասընթացքին պիտի հետեւին երեք հայ բժիշկներ, երեք հիւանդապահուհիներ եւ մասնագիտութեան հետեւող երեք ֆիզիկոսներ։ Դասընթացքի աւարտին անոնք պիտի փոխարինուին նոր ինը անձերով։

Յուլիս 14ին HOPE Մրագրին պատասխանատուները Երեւան գացին, ուր հիւանդանոցներու մէջ բացին իրենց կահաւորուած գրասենեակները, որոնք իրենց տրամադրուած էին Հայաստանի Առողջապահական Նախարարութեան կողմէ։

Նաեւ մեծ դեր կատարեցին իրենց նախաձեռնութեամբ Ամերիկայի հիւանդանոցներու մէջ վիրաբուժական գործողութիւններու ենթարկուած 37 վիրաւորներու եւ հաշմանդամներու ֆիզիքական վերականգման աշխատանքներուն։

Երկրաշարժէն վիրաւոր երեխաներէն վեցը դեռ ամերիկեան հիւանդանոցներուն մէջ կը չարունակեն ստանալ անհրաժեշտ խնամքները։ Անոնք Հայաստան պիտի վերադառնան Սեպտեմբերի վերջը։

Project HOPE մարդասիրական կազմակերպութիւն մըն է, որ աշխարհի 19 երկիրներու – ներառեալ Մ. Նահանգները – մէկ աշխատանքներ կը տանի առողջապահական մարզերու մէջ։ Մրագրին կեդրոնը կը գտնուի Միլուոսի, Վրճինիա, Միացեալ Նահանգներ։

Լենինականի որբին համակը Տիկին Միթերանին

Cooperation Armenie «Ճառաջ» օրաթերթին փոխանցած է այս սրտայոյզ նամակը, զոր Արթիւր Ներսիսեանի հայրը մեռած է ատեղէն առաջ, մայրը մնացած է փլատակներուն տակ։ Չինքը իր հոգատարութեան տակ առած է մօրեղբայրը։

Սիրելի Տիկին Միթերան,

Աղէտալի երկրաշարժը չար կատակ խաղաց իմ եւ իմ նման երեխաների հետ։ Ճակատագրի չար բերումով ես էլ յայտնուեցի «որբերու ցուցակում»։

Երեւանում ինձ յանձնեցին Ձեր ուղարկած մթերքներով ու հագուստեղէնով՝ ծանրոցը։ Ապահովանում են արտասուելու չափ յուզուեցի շատ տխրեցի, բայց չուրախացայ, նոյնիսկ այն ժամանակ, երբ ինձ տուեցին համակը։ Ես ինձ երջանիկ չզգացի, որին այնքան երազում էի ունենալ։

Այսօրուանից արդէն մտածում էմ, թէ ինչո՞ր որ կարողանամ վարձահատոյց լինել Ձեզ։ Հայը, յատկապէս Գիւմրեցին (Լենինականցին) չի սիրում պարտքի տակ մնալ։ Ես էլ որոշեցի լաւ սովորեմ, լաւ մարդ դառնամ, դրանով վարձահատոյց լինեմ Ձեզ։ Ցետոյ էլ որոշել եմ, որ մեծանամ աշխատեմ, առաջին աշխատավարձով (վաստակով) Ձեզ նուէրների ծանրոց ուղարկեմ։ Դա մեզ մօտ ընդունուած է առաջին աշխատավարձով ծնողներին ու իրենց չատ սիրելի մարդկանց նուէրներ են գնում։

Մօրաքոյր Միթերան ջերմ չնորհակալութիւն եմ յայտնում Ձեր հոգատարութեան համար եւ ցանկանում Ձեզ ամենայն յաջողութիւնը, երջանկութիւն եւ առողջութիւն։

Ցարգանքներով՝
ԱՐԹԻՒՐ ՌԱՖԻԿԻ
ՆԵՐՍԻՍԵԱՆ

Հայրենի Պարման-Պարմանուհիներ Կիպրոսի Մէջ

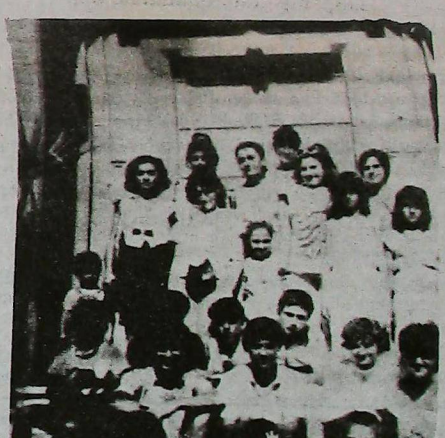

Լենինականէն եւ Կիրովականէն եկած հայ պարման-պարմանուհիները

Կիպրոսի ձախակողմեան արհմիութեան – ՓԷՕ – ղեկավարութիւնը մարդասիրական նախաձեռնութիւնը ունենցած էր իր ծովափնեայ հանգստեան տունամատոնը հրաւիրելով 18 հայ պարման-պարմանուհիներ իրենց ղեկավարներով։ 8-16 տարեկան մեր հայրենի երեխաները բացառապէս Լենինականէն ու Կիրովականէն կուգային։ Շնորհալի այս խումբը բաղկացած էր երգիչ-երգչուհիներէ, բանաստեղծներէ, մինչեւ իսկ պատանի մարմնամարզիկ ախոյեանէ։

Հարազատներ, տուներէ եւ դասընկերներ կորնչուցած ու իրենք ալ մազապուրծ ազատած մեր թանկագին հիւրերը չուրջ երեք չաբաթ կազդուրուեցան Կիպրոսի հիւրընկալ հողի վրայ, Միջերկրականի այս խաղաղ ափերուն, եղան կղզիի տեսարժան վայրերը, հիւրասիրուեցան հայ համայնքի կողմէ ինչպէս նաեւ անմոռանալի հանդիպումներ ունեցան իրենց յոյն հասակակիցներուն հետ։

Շնորհակալական ոչ մէկ խօսք կրնայ արտայայտել մեր՝ հայերուս անհուն երախտագիտութիւնը ՓԷՕի այս խորապէս մարդասիրական նախաձեռնութեան առիթով, արդարեւ, մեր փոքրիկ նչխարները, այս քայլող հրաշքները այնքան կազդուրուած, ինքզինքնին վերազտած ու մանաւանդ կապրտի ու երախտագիտութեան յուզաթաթախ ողջագուրումներով կը բաժնուէին մեզմէ, իրենց յոյն քոյրիկներէն, եղբայրներէն ու մանաւանդ ճամբարի հոգակապ ղեկավարներէն։ Ի տես այս բոլորին մենք՝ հայերս, չէ՞ինք կրնար զսպել մեր յուզմունքը եւ միաժամանակ ուրախութիւնը այսքան կազդուրուած ճանապարհ դնելով մեր սիրելի փոքրիկները ... վերակառուցուող Լենինական ու Կիրովական։

Հետեւեալ անպատրաստից ոտանաւորը գործն է Լենինականի Քիւ 13 դպրոցի Ցրդ դասարանի աշակերտուհի Լիլիթ Առաքելեանի, որ ծրագրած է աւարտել իր միջնակարգ դպրոցը եւ հետեւիլ լրագրութեան ճիւղին։

Մի՞թէ Ես Որբ Եմ

Ես վեր թռայ մութ երազից,
Ու գոռացի մայրիկիս,
Աա՜ղ չկուեց շշուկ մի փոքրիկ.
Մթութեան մէջ մենակ մնացի-
Մի՞թէ չեմ տեսնի զոյգ աչիկ,
Մի՞թէ չեմ զգայ շրյանքդ
մեղմիկ,
Մի՞թէ չեմ լսի ձայնդ անուշիկ,
Մի՞թէ որթացայ, չունե՞մ էլ
մայրիկ...

Մ. Գ. *Օգոստոս*, 1989
Փերվոյիա Գիւղ

12րդ Նաւասարդեանի ար ձագանգները

Հ.Բ.Ը.Մ.ի Պատուիրակներուն Մամլոյ Ասուլիսը

Միջազգային Համահայկական Նաւասարդեան Մարզական Խաղերու 12րդ հանդիպման առթիւ, Հ.Բ.Ը. Միութեան մէջ տեղի ունեցաւ մասնակից զանազան երկիրներու մարզիկներու ներկայացուցիչներուն հետ մամլոյ ասուլիս, թէ՛ Պուէնոս Այրէսի եւ թէ Ուրուկուայի մամլոյ եւ ռատիոհաղորդումներու ներկայութեամբ:

Բացման հակիրճ խօսքերէ յետոյ, զոր ստանձնած էր Անթոնիօ Սարաֆեանը, Մոնթրէալէն Պր. Հրանդ Պարտագճեան տուաւ սպառիչ տեղեկութիւն մասնակից երկիրներու եւ մարզիկներու քանակութեան շուրջ, գանոնք հաշուելով 350–400 հոգի, երկսեռ: Անդրադարձաւ այս հանդիպումներուն անհրաժեշտութեան, «որոնց միջոցաւ աշխարհով մէկ ցրուած երիտասարդութիւնը կարող կ'ըլլայ իրարու հետ յարաբերուելու, իրարու՝ ապրած երկրին եւ կենցաղին մասին գաղափար կազմելու» ըսաւ ան ի միջի այլոց: Իր շնորհակալութեան խօսքը բերաւ նաեւ տեղւոյս Հ.Բ.Ը. Միութեան կազմակերպիչներուն տարած յաջող աշխատանքներուն եւ գովասանքով նշեց ընձեռուած խիստ գոհացուցիչ արդիւնքները, որոնք եռանդ յառաջացուցած են մարզիկներու շրջանակներէն ներս: Բոլոր երկիրներու երիտասարդները իրարու հետ հայերէն կը խօսին եւ գիրար դիւրաւ կը հասկնան:

«–Նաւասարդեանը 13րդ կը խորհինք Լոս Անճելըսի մէջ ընել, մարզիկներու թիւը բարձրացնել աշխատելով 1500ի» շարունակեց:

Ներկայացուցիչներէն Պր. Հրաչ Մանուկեան, բացատրեց թէ Եգիպտոսի, Կիպրոսի եւ Սուրիոյ երիտասարդութիւնը մասնակցութիւնը չէ կրցած բերել այս երկիրներու մէջ ապաստան գտած երկրաշարժի աղէտեալներու օժանդակելու ընտիպողութեան հետեւանքով: Աւելցուց նաեւ թէ ներկայ մարզիկներու թիւը ինքնին գոհացուցիչ է եւ անոնց մասնակցութեան նպատակը չի կայանար ընձեռելի արդիւնքին մէջ այլ այն հոգեկան կապին զոր պիտի հաստատեն անոնք այս հանդիպման առթիւ:

Իր կարգին Լոնտոնի ներկայացուցիչ Պր. Զարեհ Ճերէճեան շնորհակալութիւնները յայտնեց Պուէնոս Այրէսի երիտասարդութեան բերած մասնակցութեան, եւ արդէն իսկ ձեռնարկը յաջողած որակեց:

Պր. Հրաչ Մանուկեան, Ուրուկուայի Ռատիօ Արմենիայի տնօրէն՝ Պր. Ց. Ռուբէնեանին հարցումներուն պատասխանելով տուաւ մանրամասն ծանօթութիւն հաստատութեան ներկայ վիճակին, աշակերտութեան եւ ծրագիրներուն մասին: Այդ մասին անդրադարձաւ նոր համալիրի մը շինութեան: Պր. Հ. Մանուկեան յայտնեց թէ ներկայիս հաստատութիւնը 200է աւելի աշակերտութիւն ունի, որոնց մեծագոյն մասը Լիբանանէն, Ցունաստանէն եւ Պարսկաստանէն: Նաեւ Արխենթինայէն աշակերտ ունինք, ըսաւ:

Սարտարապատի խմբագիր Ընկ. Նորայր Գարատանեան խօսքը Պր. Հրանդ Պարտագճեանին ուղղելով հարցուց թէ ի՛նչ ազդեցութիւն գործեց Արխենթինայի դիմաւորած տնտեսական փափուկ կացութիւնը արտասահմանի մէջ: Պր. Հ. Պարտագճեան չծածկեց զգացած մտահոգութիւնը, մինչեւ իսկ կասկածելի գտնելը ծրագրին գործադրութիւնը: Բայց, ըսաւ ան, նկատի ունեցանք ձեր հրաւէրին հաստատակամութիւնը, հետեւաբար խորհեցանք թէ անպատեհութիւն մը չէր կրնար գտնուիլ: Եկանք: Եւ ահա ամէն ինչ գտանք շատ բնականոն:

Հ.Ե.Ը.-ի Հարաւամերիկեան Շրջանային Վարչութեան Ատենապետի՝ Պր. Անթոնիօ Սարաֆեանի ելոյթը

Ուրբաթ, 18 Օգոստոս 1989

Ցուցումնալից օր մըն է այսօր, որովհետեւ կը վայելենք Պուէնոս Այրէսի Հ.Բ.Ը.Մ.ի Երիտասարդաց Լիկայի՝ Հ.Ե.Ը.-ի առաջին հիւունամեակը, որ կը զուգադիպի 12-րդ Համաշխարհային Նաւասարդեան Խաղերուն հետ:

Բարեգործականը կրցած է պահել իր այժմէականութիւնը տարիներու ընթացքին ունենալով անբիծ եւ պայծառ անցեալ մը:

1906 Թուականէն ի վեր մեր հեռատես հիմնադիր Պօղոս Նուպարի օրով, ընկլուած է բարքաւաժիլ եւ կը շարունակէ նաեւ այսօր իր ազգանուէր ու շինարար ցկեանս Մեծ Նախագահ Րիար Ալեք Մանուկեանի հովանաւորութեամբ, օրինակ դառնալով ոչ թէ միայն իր դուստրին Տիկ. Լուիս Սիմոն Մանուկեանին, որ կարողացած է ըմբռնել եւ գործադրել իր նահապետական հօր պատգամը եւ գործի դնել եւ ոգեւորել մեր երիտասարդութիւնը ցրուած ի սփիւռս աշխարհի:

Մեր խոեալներուն մէջ կայ նաեւ յարգանք տածել մեր Մայր Եկեղեցիին՝ Սուրբ Էջմիածնին, եւ իր պետին Ն. Ս. Օծութիւն Տ. Տ. Վազգէն Ա. Կաթողիկոսին, պահելով եւ պահպանելով եկեղեցական ծէսերը եւ աւանդութիւնները:

Հիմնել եւ ՚՚նցնել դըպրոցներ եւ մշակութային կեդրոններ, սորվեցնելու մեր քաղցրահնչիւն բարբառը, պատրաստելու համար հայկական շունչով նոր սերունդներ:

Բարեգործականը միշտ թիկունք կանգնած է Մայր Հայրենիքին եւ մանաւանդ այս շրջանին, երբ Ղարաբաղի եւ երկրաշարժի հարցերը մեծ բարեփոխութիւններ յառաջացուցած են մեր ժողովուրդին:

Կ'ուզէի հայ դատին շուրջ անդրադառնալ եւ լուսաբանել մեր երիտասարդներուն, որ հայ դատը չի պաշտպանուիր միայն բողոքներ կազմակերպելով, թռուցիկներ բաժնելով, միտինկներ ընելով. Հայ Դատը ամէն վայրկեան պէտք է հետապնդենք, հայերէն խօսելով, համահայկական աշխատանքներ տանելով, հայերէն երգելով եւ Հայրենիքին ծառայելով:

Թող այս ձեռնարկը անպակաս ըլլայ մեր Նաւասարդեան Խաղերուն մէջ եւ շնորհակալութիւն կ'ուզեմ յայտնել մեր Կեդրոնական Վարչութեան անդամ եւ Երիտասարդացի ատենապետ՝ Տոքթ. Պերճ Սեդրակեանի ներկայութիւնը եւ նաեւ ձեզի սիրելի պատգամաւորներ, որ պատուեցիք մեզ:

ՓԱՌՔ ՔԵԶ,
ՎԵՐԱԾՆՈՒԱԾ
ՄԱՅՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔ

Հ.Ե.Ը.-ի Կեդրոնական Վարչութեան Նախագահ՝ Տոքթ. Պերճ Սեդրակեանի ելոյթը

Ցանուն Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան ցկեանս նախագահ Տիար Ալեք Մանուկեանի եւ Կեդրոնական Ցանձնաժողովին անդամներուն կ'ողջունեմ այսօր ձեր ներկայութիւնը այս գեղեցիկ մարզադաշտին մէջ: Այսօր մեզի համար ուրախութիւն է գտնուիլ ձեր մէջ, շրջապատուած Հ.Բ.Ը.Մի զանազան մասնաճիւղերու երիտասարդ ներկայացուցիչներէ: Այսօր բոլորս ականատես կ'ըլլանք այս գեղեցիկ տեսարանին, եւ կը տեսնենք մեր երիտասարդութիւն համախմբուած Հ.Բ.Ը.Մ.ի դրօշին տակ, ցոյց տալու յամայն աշխարհին, թէ մեր դժուարութիւններուն դիմաց, մեր երիտասարդութիւնը ցոյց կու տայ, որ մեր ժողովուրդը կ'ապրի, կը շարունակէ եւ կը գոյատեւէ... եւ Հ.Բ.Ը.Մ.-ը կը շարունակէ իր ազգային սրբազան առաքելութիւնը: Այսօր մեզի համար ուրախ օր է, սակայն միեւնոյն ատեն կը յիշենք թէ վերջին տասներկու ամիսները մեր ժողովուրդին համար եղան դժուար օրեր, ըլլայ Հայրենիքին մէջ, ըլլայ արտասահմանին մէջ: Եւ այսօր կ'ուզենք յիշել մեր դեկտեմբերի աղէտեալները, Ղարաբաղի նահատակները եւ մանաւանդ վերջին մի քանի օրուայ ընթացքին Լիբանանի մեր քոյրերը եւ եղբայրները: Այո, մեր ժողովուրդը կ'ապրի դժուար օրեր, բայց վստահ ենք որ մեր հայու կամքով պիտի շահինք պայքարը: Այս առիթով կ'ուզենք մասնաւորապէս շնորհակալութիւն յայտնել Պուէնոս Այրէսի քաղաքապետութեան, Արժանթինի հիւրընկալ ժողովուրդին եւ յաւագոյն մաղթանքներ փոխանցել Նորին Վսեմութեան Նախագահ՝ Քարլոս Մենեմին:

Վերջապէս կ'ուզեմ խօսքս փակել պաշտօնապէս բացուած նկատելով մեր Հ.Բ.Ը.Մ.-ի համագաղութային 12-րդ Նաւասարդեան Խաղերը: Ցաջողութիւն բոլորին եւ շնորհակալութիւնը:

Պուէնոս Այրէս, Օպրաս Սանիթարիաս մարզասրահ,
17 Օգոստոս, 1989 Թ.

Հայրենիք - Արցախ

Ուրբաթ, 8 Սեպտեմբեր 1989ին, չնորհիւ հեռաձայնային հաղորդակցութեան քաղաքամայր Երեւանի հետ իմացանք հետեւեալ մտահոգիչ ու ծանրակշիռ լուրերը:

Մայր Հայրենիք

Նոր երկրաշարժ մը տեղի ունեցած է Լենինականի մէջ 5էն 6 բալ ցնցումի ուժգնութեամբ. չկան բարեբախտաբար զոհեր բայց արձանագրուած են շէնքերու փլուզումներ:

Այս ցնցումներու հետեւանքով Երեւանի մէջ շատ ուժեղ փոթորիկ մը յառաջացած է, որ արմատախիլ ըրած է ծառեր եւ թռցուցած է տուներու տանիքներ:

ինչպէս ծանօթ է նախապէս,

Օգոստոս 16ին, առաւօտեան ժամը 5.18ին Հայաստանի մէջ տեղի ունեցաւ երկրաշարժ մը, որուն կեդրոնը կը գտնուէր Երեւանէն միայն 23 քիլոմէթր հեռաւորութեան, դէպի հարաւ Արեւելք:

Ցնցումին ուժգնութիւնը եղած է 5 բալ: Երեւանի մէջ արձանագրած են 4-4.5 բալ ցնցումներ: Շէնքի փլուզում եւ զոհեր չկան:

Մէկուկէս ժամ տեւող տեղատարափ անձրեւները, կարկուտն ու մոլեգին փոթորիկը շատ ծանր վնասներու ենթարկած է Լենինականի Հիւսիսը գտնուող Ղուկասեանի շրջանը: Աւելի քան 2000 հեկտար տարածքի վրայ լրիւ ոչնչացած են հացահատիկային մշակաբոյսերու ցանքերը, նոյնպէս ոչընչացած են աւելի քան 400 գլուխ անասուն: Մարդկային զոհ չկայ:

Փոթորիկը յառաջացած է տաք եւ պաղ օդային զանգուածներու հանդիպումով: Տեղատարափ անձրեւին քանակը հաւասարած է մէկ ամսուայ ընթացքին տեղացող անձրեւի բնականոն քանակին:

Ականատեսներու համաձայն, վերոյիշեալ շրջանը կարկուտի այդքան առատութիւն չէր տեսած: Կարկտահատիկը լոբի (թռչունի) ձուի մեծութիւնը ունեցած է: Կարկուտը հաւաքուած է պուլտոզըրներով: Նոյնիսկ 24 ժամ ետք տուներու եւ պատերու տակ կարելի եղած է տեսնել «երկնային» սառոյցի մեծաքանակ մնացորդներ:

Արցախ - խաղաղութեան արշա՞ւ, թէ նոր ջարդ հայերու

ու մէջ բացըս ը–

Արցախի կառավարման ժամանակաւոր, Յանձնախումբի նախագահ Արքատի Վօլսքի կոչ կ'ուղղէ «Խաղաղութեան Քայլարշաւի» մը կազմակերպման ի խնդիր:

Ծանօթ ենք Պաքուի մէջ տեղի ունեցող հակահայ ցոյցերը, Արցախի արդէն լարուած-ձգտուած վիճակը. մանաւանդ՝ դժբախտ ամէն օր ազերիներու գիշերային յարձակումները հայկական գիւղերու վրայ, որոնց զոհ կ'երթան օրական 2էն 3 հայեր, Արցախի հայերուն խնդրանքը ՄԱԿէն որ միջամտէ ջոկատներ ղրկելով (ըստ միջազգային մամուլին):

Ուրեմն՝ դժուար չէ իրեւու այս դրութեան տակ պատկերացնել թէ ինչ տեսակ ջարդի կրնայ վերածուիլ սոյն «խաղաղութեան ցոյց»ը որուն մասնակցող 100 հազար ազերիներ պիտի քալեն Արցախի վրայէն:

Ամբողջ հայութիւնը ուժգնօրէն կը դատապարտէ Արքատի Վօլսքիի սոյն կասկածելի կոչը:

Միւս կողմէ՝ իր սովորութեան համաձայն, սովետական կեդրոնական մամուլը կը գործածէ նոյն երկիմաստ ոճը, տեղեկութիւններու նըկատմամբ, զորս կարելի է մեկնաբանել առաւելաբար նպաստաւոր ազերիներուն:

Ամերիկեան դատարանը կիպրական եկեղեցիին կը յանձնէ թուրքերուն գողցած խճանկարները

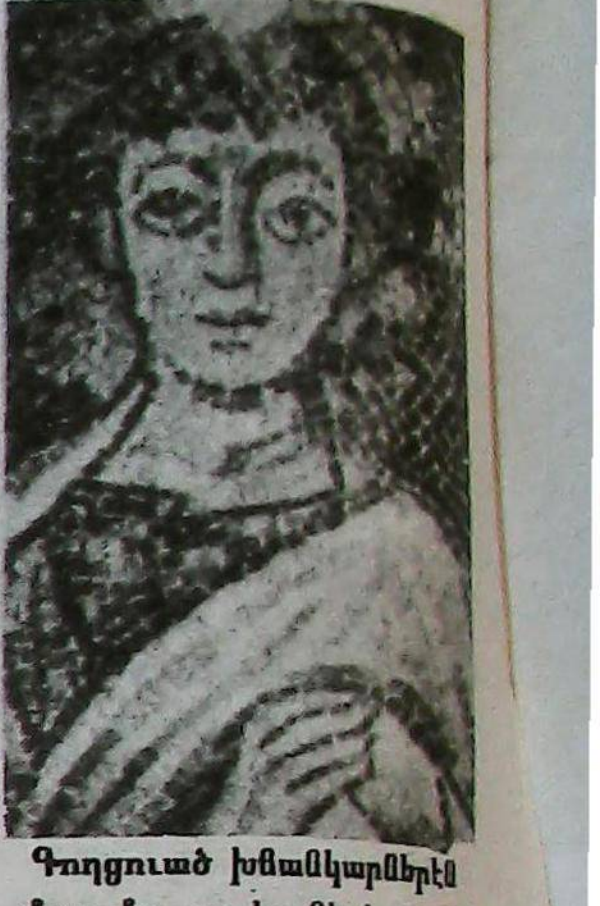

Գողցուած խճանկարներէն մաս մը, որ կը ներկայացնէ Յիսուս Պատանին

Ինտիանափոլիսի Ամերիկեան դատարանը նախընթաց ստեղծող որոշում մը առաւ, երբ հրահանգեց որ Կիպրոսի գրաւման գօտիին մէջ գտնըւող յոյն կիպրական եկեղեցիին Թուրքերուն կողմէ քակուած եւ յափշտակուած բիւզանդական խճանկարները վերադարձուին իրենց տիրոջ՝ Յունաց եկեղեցիին:

Խճանկարները, որոնք պատմական գանձ մըն են, կ'արժեն 20 միլիոն տոլար:

Կիպրական կառավարութիւնը եւ Յունաց Եկեղեցին դատ բացած էին, երբ իմացած էին որ Թուրք զինեալ ուժերու կողմէ գրաւուած Լիթրակոնի գիւղի Քանաքարիա Կոյսին Եկեղեցւոյ խըճանկարներուն չորս հատուածներ, իւրաքանչիւրը երկու քառակուսի ոտք տարածութեանց, քաղուած եւ նոյն իշխանութիւններու կողմէ տրուած հաստատագրով մը Ամերիկա փոխադրուած էին ծախուելու համար: Վաճառքը պիտի իրականանար ամերիկացի արուեստի վաճառորդի մը՝ Բէկ Կոլտպըրկի կողմէ. գնողն էր Գալիֆորնիոյ Մալիպու Թանգարանը 10 միլիոն տոլարով:

Դատաւոր Ճէյմզ Նոլանտ իր 84 էջերով առած վճիռին մէջ կ'ըսէ.

«Որովհետեւ խճանկարները գողցուած էին իրաւատէր Կիպրոսի եկեղեցիէն, Կոլտպըրկ երբեք չստացաւ խճանկարներուն տիրանալու իրաւունքը»:

Այս առթիւ Պալթիմորի Միջնադարու Արուեստի տեսուչը յայտարարեց, որ «այսուհետեւ այս որոշումը պիտի օգտագործենք հնարժէք արարկաներու գնումի պայմաններուն մէջ: Պիտի հարցնենք, օրինակ, որ գինը ճի՞շդ է իրական արժէքին, արուեստի գործը մաս կը կազմէ՞ շինութեան մը, եւ ան արդեօք հանուած էր պատերազմի՞ ժամանակին: Որքան որ պարագաները կասկածելի թուին, այնքան գնումը պիտի շրջահայեաց կատարուի:

Որոշումը սնանկութեան կրնայ առաջնորդել Կոլտպըրկը:

Փաստաբան մը նոյնիսկ աւելի հեռուները պիտի հետապնդէ հարցը, եթէ փաստուի որ փոխադրութեան միջոցին վնասուած են խճանկարները:

Դատավարութիւնը համընդհանուր հետաքրքրութիւն արթնցուց, նկատի առնելով այն բարձր արժէքը, որ կը ներկայացնէին ութերորդ դարու խճանկարներ, որոնք կը ներկայացնէին Յիսուսը, Ս. Յակոբը, Ս. Մատթէոսը եւ հրեշտակապետ մը, կազմուած՝ բազմահարիւր թանկագին քարերու նման ապակիէ, մարմարէ եւ քարէ:

Պապը իր խօսքը հայերէն կ'ուղղէ Հայաստանի 100 որբերուն

Երկուշաբթի, Յուլիս 10ի առաւօտ, Հայաստանի աղէտեալ վայրերէն, ամիս մըն է Վենետիկի ծովեզերեայ Իէզոլօ ամարանոցը կազդուրուող 100 հայ որբերը յաջորդաբար ընդունուեցան Իտալիոյ Հանրապետութեան Նախագահ՝ Քոսիկայի եւ Յովհ.-Պօղօս Բ.ի կողմէ:

Ժամը 10.30ին հայ երեխաները ընդունած է Նախագահը: Ապա, ժամը 12.30ին Ս. Քահանայապետը, որ հետեւեալ խօսքերով, արտասանուած հայերէն, ողջունած է 100 պատանիները:

«Սիրեցեալ զաւակներս, անցեալ Դեկտեմբերին պատահած երկրաշարժին պատճառով, խորապէս ցաւեցայ, ձեզի վշտակից եղայ եւ ձեզի համար աղօթեցի:

«Այդ տխուր ժամանակը, այսօր անցած է եւ ձեր սըրտերուն մէջ վերստին զարթնած են կեանքը, ուրախութիւնն ու յոյսը:

«Իտալիա գալով, դուք ուզեցիք շնորհակալ ըլլալ այս երկրին ժողովուրդին, որ սէր, համակրանք ու համերաշխութիւն ցոյց տուաւ ձեր հայրենիքին:

«Հիւրասիրելով ձեզ իրենց երկիրը, իտալացի պատանիները ձեր մէջ տեսան բարութիւն, կարգապահութիւն եւ երախտագիտութիւն:

«Այսօր, ձեզ ընդունելու ուրախ առիթէն օգտուելով՝ ձեզի կը յանձնարարեմ սիրել զԱստուած, որուն անունով կ'օրհնեմ ձեզ, ձեր սիրելիները եւ ձեր հայրե-

Նոյն օրը, հարիւր պատանիները (մեծ մասով՝ Լենինականէն, բայց նաեւ Սպիտակէն եւ Ստեփանակերտէն) վերադարձան Երեւան: Երկու ընդունելութիւններուն ընթացքին տղաքն ալ իտալերէն երգեցին Ազնաւուրի երգը՝ Pet to Armenia, («Քեզի համար Հայաստան»):

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նախագահ Մէնէմի նեռումի ծրագիրը

Արժանթինի նախագահ՝ Տոքթ. Գարլոս Սաուլ Մէնէմ տեղական լրագրողներու հետ տեսակցութեան մը ընթացքին հաստատեց թէ՝ անհրաժեշտ միջոցառումները պիտի որդեգրէ բանտարկեալ զինուորականներու հարցը լուծելու գծով, 27 Սեպտեմբերին նախատեսուած, ԱՄՆ շրջագայութենէն վերադարձին:

«Լուծել այս հարցը պիտի նշանակէր՝ բաց վէրք մը ձգել հանրապետութեան օրկանիզմին վրայ: Այս միակ ելքն է Արժանթինի մը համար որ կ'ուզէ վերջ տալ հին դատերուն ու պատմական յուսախաբութիւններուն»:

«Անոնք որոնք համաձայն չեն ինծի հետ, իրենց գիտնալիքն է ... Եթէ նոյնիսկ անոնք ըլլան կուսակցութեանս մարդոցմէ» ըսաւ նախագահը, եւ աւելցուց:

«Արժանթին կ'ուզէ շուտ դուրս գալ շատ դժուար կացութենէ մը, շատ վտանգուած, եւ միակ միջոցառումները զորս կը տեսնեմ՝ անոնք են որ ես պիտի կիրարկեմ ԱՄՆէն վերադարձիս»:

«Եթէ չլուծուի զինուորական հարցը՝ պիտի շարունակենք ապրիլ քաղաքացիական զինուորական հարցերով, բախումներով դուրսէն, թէ՛ ներսէն - զինեալ ուժերէն - ծրագիրներով եւ կացութիւններով»:

«Այսօր կ'այցելենք մարզեր՝ որոնք համաձայն են պահպանելու եւ հզօրացնելու հաստատութիւն մը որ ծնաւ մեր երկրին հետ ու տուաւ Արժանթինի Հանրապետութեան մեծ փառքեր»:

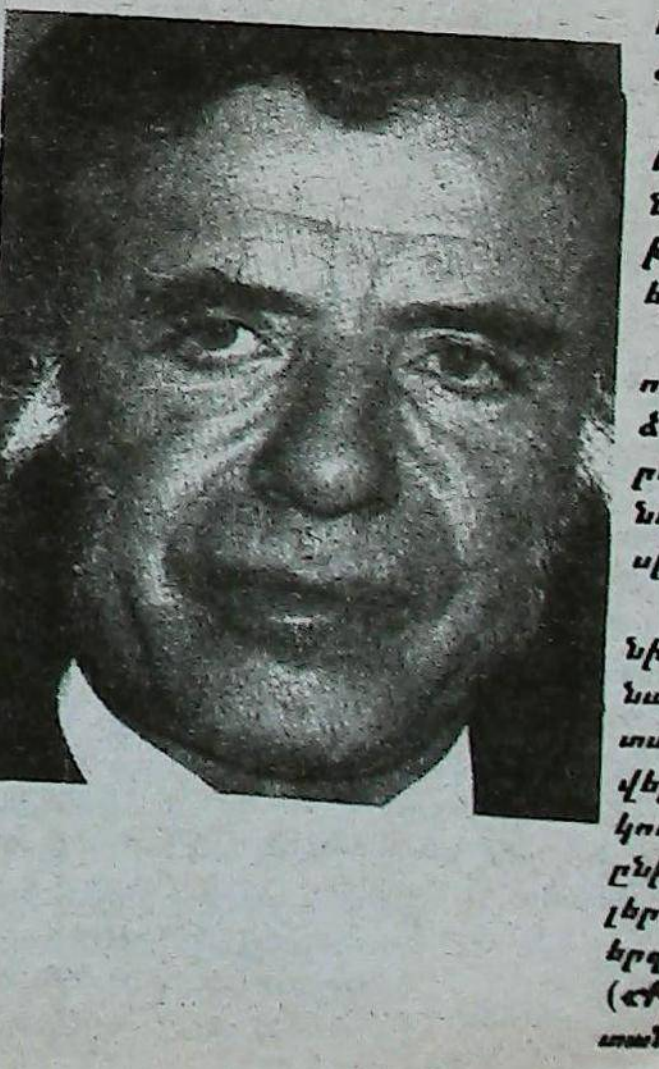

Եկեղեցւոյ Միութեան Աշխատանքները Պիտի Շարունակուին «Մէկ Առաջնորդարան, Մէկ Մէկ Առաջնորդ, Մէկ Եկեղեցի» Սկզբունքով

Ամերիկայի Եկեղեցւոյ Միութեան բանակցութիւնները, որոնք վերջին շրջանին սառած էին, պիտի վերսկսին յառաջիկայ ամիս։ Սոյն որոշումը առնուած է Ուրբաթ, 18 Օգոստոսին, Միութեան զոյգ Ցանձնախումբի ժողովին, որ տեղի ունեցած է Նիւ Եորքի Անթիլիասի ենթակայ Եկեղեցւոյ մէջ։

Բանակցութիւնները շարունակելու որոշումը տրուած է Առաջնորդարանին Միութեան Ցանձնախումբին կողմէ, երբ «Բրէլէյս»ի ներկայացուցիչները էապէս ընդունած են «Մէկ Առաջնորդարան, Մէկ Առաջնորդ, Մէկ Եկեղեցի՝ Գերագոյն իշխանութեան ներքոյ Ս. Էջմիածինի» սկզբունքը։ Ամբողջովին ընդունուած է նաեւ 1982ի Ուղեցոյցը, զոր Անթիլիասական եկեղեցիներու ներկայացուցիչներու համագումարը մերժած էր ընդունիլ իրենց տարեկան համագումարին, անցեալ Մայիսին։ «Բրէլէյսի»ի ներկայացուցիչները ընդունած են նաեւ անյապաղ վերսկսելու ժողովները, պատրաստելու համար ապագայ Առաջնորդութեան օրինավիճակը։

Հայց. Եկեղեցւոյ Առաջնորդարանին կողմէ վերոյիշեալ երեք սկզբունքներուն ընդունումը պայման նկատուած էր, սկսելէ առաջ «գործակցութեան», ինչպէս՝ յառաջիկայ Ապրիլին Մեծ Եղեռնի 75ամեակի միասնական ոգեկոչումը։

Ցառաջիկայ ժողովը տեղի պիտի ունենայ 30 Սեպտեմբերին։

Հաղորդագրութիւն

Ասու կը ծանուցանենք մեր հաւատացեալ ժողովուրդին, թէ Սեպտեմբեր 17-ի Կիրակի օր, ԽԱՉՎԵՐԱՑի ՏօՆՆ է։

Այս առթիւ պիտի պատարագէ ու քարոզէ Թեմիս Առաջնորդ

Գերշ. Տ. Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեան

Խաչվերացը մեր Եկեղեցւոյ հինգ Տաղաւար տօներէն մին ըլլալով, կը յիշեցնենք նաեւ, թէ նոյն օրը հոգեհանգիստ տեղի պիտի չունենայ. Նկատի ունենալով որ յաջորդ օր (Բշ. 18 Սեպտեմբեր) «Յիշատակ Մեռելոց» է եւ Սուրբ Պատարագ պիտի մատուցուի Ազգային Գերեզմանատան՝ Ս. Երրորդութիւն Մատրան մէջ։

Մասնաւոր միքրոներ՝ առաւօտեան ժամը 9-ին, հաւատացեալները պիտի փոխադրեն գերեզմանատուն։ Ինչպէս միշտ միքրոները ճամբայ պիտի ելլեն բոլոր եկեղեցիներէն (Հայ Կեդրոն, Ֆլօրէս, Վ. Լոփէս եւ Վ. Ալսինա)։

ԴԻՒԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ

Քառասունք

Շաբաթ, 9 Սեպտեմբեր, ժամը 17-ին, Վիսէնթէ Լոփէսի Ս. Գէորգ Եկեղեցւոյ մէջ հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր սիրելի ամուսնոյն, հօր եւ մեծ հօր

Ողբ. Մելգոն Շիրիճեանի

մահուան քառասունքին առիթով։

Ներկայս կը ծանուցանենք ի գիտութիւն մեր ազգականներուն ու բարեկամներուն։

Այրին՝ Տիկ. Մարի Շիրիքճեան

Զաւակները՝ Աղաւնի եւ Արթին Գալփաքեան

Թոռը՝ Էտտի Գալփաքեան

Քառասունք

Կիրակի, 10 Սեպտեմբեր, յետ Ս. Պատարագի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարին մէջ, հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի մեր սիրելի ամուսնոյն, հօր եւ մեծ հօր

Ողբ. Անթոնիօ Պետրոսեանի

մահուան քառասունքին առիթով։

Ներկայս կը ծանուցանենք ի գիտութիւն մեր ազգականներուն։

Այրին՝ Տիկ. Տիրուհի Լեւոնեան Պետրոսեան

Տղան՝ Սարգիս եւ Շնորհիկ Պետրոսեան

Դուստրերը՝ Տոքթ. Կրասիէլա Վիվիանա եւ Էսթելա Մարինա Պետրոսեան

Փեսացուն՝ Ալեքսան Մարկարոսեան

Արեւմտեան Թեմը կը ստանձնէ դպրոցի մը շինութիւնը Հայաստանի մէջ

Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւմտեան Թեմի Դիւանէն կը հաղորդեն, որ Արեւմտեան Թեմի Առաջնորդ՝ Տ. Վաչէ Արքեպս. Ցովսէփեան եւ Թեմական Խորհուրդի Ատենապետ Արմէն Համբար, որոնք Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին մասնաւոր հրաւէրով մեկնած էին Մայր Հայրենիք, երկու շաբաթ մնալէ ետք վերադարձան Լոս Անճելըս։ Անոնք Հայաստան այցելեցին ամբողջացնելու համար ծրագիրները՝ Արեւմտեան Թեմի կողմէ Հայաստանի երկրաշարժի աղէտեալներուն ի նպաստ կատարուելիք օգնութեան։

Ս. Էջմիածին իրենց կեցութեան ընթացքին, Առաջնորդը եւ Արմէն Համբար հանդիպումներ ունեցան Վեհափառ Հայրապետին հետ եւ անոր ցուցմունքներուն համաձայն՝ այցելեցին Լենինական, Սպիտակ եւ Ստեփանաւան։ Ամենայն Հայոց Հայրապետը հաղորդեց թէ, Ս. Միութեան մէջ վերջերս տեղի ունեցած բարենպաստ փոփոխութեանց շնորհիւ՝ կառավարութիւնը Հայ ժողովուրդին վերադարձուց իր շատ մը եկեղեցիները։ Այսպէսով Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը իր հոգեւոր առաքելութեան համար անմիջապէս հոգեւորականներ նշանակեց Հայաստանի նոր շրջաններուն մէջ, ինչպէս նաեւ Խ. Միութեան այլ մասերէն ներս։ Գորիսի եւ Տաթեւի պատմական շրջանին մէջ նոր Թեմ մը հաստատուեցաւ՝ որպէս Առաջնորդ ունենալով Տ. Ասողիկ Եպս. Արիստակէսեանը։ Երկրաշարժէն անմիջապէս յետոյ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը, Երեւանի Թեմը եւ ամբողջ եկեղեցականութիւնը մարդասիրական մեծ օժանդակութիւն հասցուցին աղէտեալներուն՝ հայթայթելով դեղ, հագուստեղէն, բնակարան եւ դրամական օգնութիւն։

Մայր Թերեզան եւ իրեն օգնական մայրապետներ աւերակոյտ դարձած շրջաններուն մէջ յառաջ կը տանին իրենց մարդասիրական ծառայութիւնը։ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը առ ի գնահատութիւն Մայր Թերեզայի կատարած օրինակելի նուիրումին եւ կատարած օգնութեան, զինք օրհնեց եւ պարգեւատրեց Ս. Ներսէս Շնորհալի Հայրապետի պատուոյ շքանշանով։ Այս հանդիսութիւնը տեղի ունեցաւ Վեհափառին գրասենեակին մէջ՝ հոգեւորականներու եւ պետական անձնաւորութիւններու ներկայութեան։

Ստեփանաւան կատարուած այցելութեան ընթացքին հանդիպում մը տեղի ունեցաւ քաղաքապետի տեղակալին հետ, որ տիկին մըն էր։ Ան շեշտեց դպրոցներու կառուցման անհրաժեշտութիւնը, ինչ որ մեծ մտահոգութիւններէն մին էր տեղացի ժողովուրդին։

Վեհափառ Հայրապետի կարգադրութեամբ, Երեւանի մէջ Առաջնորդը, Արմէն Համբար եւ Սասուն Վրդ. Զմրուխտեան հանդիպում մը ունեցան Հայաստանի Վարչապետի տեղակալ Տիար Լեւոն Սահակեանի, Տնտեսական Ցարաբերութեան Գլխաւոր Պատասխանատու Վազգէն Ղազարեանի եւ Ստեփանաւանի Քաղաքապետ Արամ Պապաճանեանի հետ։ Այս հանդիպման ընթացքին համաձայնուեցաւ, որ դպրոցի մը շինութիւնը եւ արդիական պիտոյքներով կահաւորումը նախապատիւ կարեւորութիւն մըն էր։ Որոշուեցաւ, որ Արեւմտեան Թեմը Ստեփանաւանի մէջ կառուցուելիք դպրոցի մը համար ծրագիր մը ներկայացնէ վաւերացման համար։ Իսկ Պապաճանեան Առաջնորդարանի պիտի հայթայթէ հողամասի եւ հողի քննութեան տեղեկագիրը։

Սահակեան համաձայնեցաւ, որ դպրոցը պիտի ըլլայ հայկական վարժարան եւ թէ շինութեան աշխատանքը պիտի կատարուի տեղացի գործաւորներու կողմէ եւ թէ Արեւմտեան Թեմը պիտի հայթայթէ անհրաժեշտ նիւթերն ու գործիքները։ Սահակեան յայտնեց, թէ դպրոցը կրնայ կոչուիլ Արեւմտեան Թեմի փափաքած անունով, եւ թէ դպրոցի մուտքին ցուցատախտակ մը պիտի զետեղուի՝ որուն վրան պիտի յիշատակուի Արեւմտեան Թեմի կողմէ կատարուած բարերարութիւնը։

Արեւմտեան Թեմի կողմէ կատարուելիք օգնութեան աշխատանքներուն մանրամասնութիւնները պիտի հաղորդուին ապագային, երբ որ ծրագիրները մշակուին։

Վերապատուելի Ժան-Դանիէլ Սահակեան արկածամահ

ՓԱՐԻԶ.- Ուրբաթ օր, Օգոստոս 11ին, եղերական վախճան մը ունեցած է Ֆրանսայի Հայ Աւետարանական եկեղեցիներու նախագահը՝ Վերապատուելի Ժան-Դանիէլ Սահակեան, Լա Սիոթայի բացը, անկումի հետեւանքով։ Կը թուի որ Վերապատուելին որ ձկնորսութիւն կ'ընէր սահած է եւ գլուխէն վիրաւորուած նախքան ջրամոյն ըլլալը։

Ծնած Մարսէյլ 1933ին, ողբացեալը գրականութեան եւ աստուածաբանութեան պսակաւորի աստիճան ունէր Սթրազպուրկի համալսարանէն։

Պօմոնէն (Մարսէյլ) առաջ, հոգեւոր հովիւն էր Վալանսի, ապա՝ Իսի-լէ-Մուլինոյի Աւետարանական եկեղեցւոյ։ Հիմնադիրը եղած է Պօմոնի Անի Մշակութային Կեդրոնին։ Նախագահն էր նաեւ Հայ Աւետարանական եկեղեցիներու Միջազգային Խորհուրդին։ Հեղինակն էր հատորի մը՝ "Le mouvement évangélique Arménien"։

Զաւակը Պատուելի Վահան Սահակեանի, Վերապատուելի Ժան-Դանիէլ Սահակեան մեծ յարգանք կը վայելէր իբրեւ լրջախոհ եւ ողջամիտ անձ մը։

Միջազգային մրցանք հայ ճարտարապետներուն

Սպիտակի վերաշինութեան համար յայտարարուած միջազգային մրցանքին մասնակցած են 16 երկիրներու 46 մասնագէտներ, որոնցմէ՝ 17 հայ ճարտարապետներ։

Ճարտարապետութեան Միջազգային Ակադեմիայ ժիւրին մրցանակը տուած է Գէորգ Արամեանի գլխաւորած հայաստանցի չորս ճարտարապետներու խումբին, որուն մաս կը կազմեն Ռազմիկ Այատուրեան, Արմէն Կրիգորեան եւ Ռուբէն Մարտիրոսեան։

Կառուցումը նաեւ պիտի իրականանայ Միջազգային Ակադեմիային հովանաւորութեամբ եւ անմիջական օգնութեամբ։

Gustavo rindió bien

Una destacadísima actuación le cupo a Gustavo Der Ohannessian en la carrera T.C. 2000, que se disputó el domingo en el Autódromo de la ciudad de Rafaela. Ya venía destacándose en las pruebas de clasificación de los sábados, en las que logró el segundo mejor tiempo para la largada, demostrando que tenía una máquina capaz de pelear por los primeros lugares.

El domingo, ya en carrera y tras una buena largada, alternó el primer lugar con Bessone y Traverso, para terminar en la segunda colocación al final de la competencia.

Cabe señalar que Gustavo ya se encuentra cuarto en el Campeonato, y confiamos en que habrá de seguir por esta buena senda para cosechar buenas posiciones y dignos trofeos en las próximas pruebas.

Juan Pablo Gechidjian

El senador Dole prometió más ayuda americana a Armenia

El senador Robert Dole, cabeza de la delegación de 13 miembros del gobierno de los Estados Unidos que visitó Armenia, se reunió con miembros del gobierno de ese país, colocó una ofrenda floral en el Monumento a los Mártires en Dzidzernagapert y visitó hospitales y otros lugares de Leninakan, Spitak y Nalband. En la mañana del 24 de Agosto, la delegación viajó a Etchmiadzín donde sus miembros, con el senador Dole a la cabeza, se reunieron con Su Santidad Vazkén I°.

El senador Dole manifestó que se sintió profundamente tocado por los daños que comprobó y las muertes que ocasionó el reciente terremoto, y prometió buscar más ayuda para la reconstrucción. Asimismo, y por televisión, el senador manifestó que él habrá de tratar este tema con el presidente Bush cuando regrese a Washington.

"Es mucho lo que falta hacer en Armenia, todavía. Mucho lo que hay que hacer en más y más ciudades. El gbierno norteamericano ha contribuído hasta ahora con cerca de U$S 4.000.000, especialmente en suministro. Pero el sector privado norteamericano lo ha hecho por otros U$S 160.000.000 en diferentes donaciones.

"Por lo tanto, debo decir que son muchos los que deben ser ayudados - niños sin escuela, sin hogar, 700.000 personas que han perdido su vivienda."

También dijo el senador, que esta visita a Armenia le había resultado tremendamente angustiante, tanto para él como para su esposa. **"Nadie puede darse una idea de la magnitud de la devastación, si no la ve por si mismo. Sólo hay dureza y dolor en el rostro del pueblo"**, agregó.

El senador lleva una carta para la Organización Norteamericana de Ayuda, en la que describe las necesidades del pueblo armenio, carta que -dijo- también será conocida por el presidente Bush.

Necrología

Boghos Torós Balian

El 22 de Julio pasado, a la edad de 87 años y luego de una corta enfermedad, falleció en la ciudad de Córdoba, auxiliado por los sacramentos de la Santa Iglesia Católica Apostólica Armenia, el Sr. Boghos Toros Balian, altamente apreciado dentro de la colectividad armenia local.

El señor Balian había nacido en Tomarza el 19 de Mayo de 1902. Le tocó sufrir el mismo martirio de su pueblo. Llevaba en su cuerpo las profundas cicatrices de esa flagelación, y en su alma el triste e imborrable recuerdo del éxodo primero y el Genocidio después. Era un niño aún, cuando vió morir de la peor manera y en pleno desierto a su madre; luego, su hermanita menor moriría de hambre en sus brazos. En cuanto a su hermano mayor, fue reclutado por los turcos y enviado como soldado sin armas al frente del Yemen.

Sólo, semi analfabeto, sin oficio, escapa por tres veces consecutivas de los orfelinatos turcos, porque prefiere ser un vagabundo sin techo, hambriento e inculto, antes de que le cambien su nombre, su apellido y su Dios.

Lleva marcadas en su piel las vejaciones de que fue objeto. Su mayor preocupación, su más cara obsesión será, el día que Dios le de hijos, dar a ellos la mayor instrucción posible. Cumplió con este propósito y con sus hijos, cumplió con la comunidad armenia de Córdoba cavando con sus manos los cimientos de la Iglesia Armenia local, y cargando sobre sus hombros los ladrillos con que se construirían sus paredes. Corría entonces el año 1924.

Sirvió durante largos años a la Iglesia Armenia, a cuyos cultos asistió infaltablemente.

Fue un fiel esposo durante 62 años de un matrimonio ejemplar.

En definitiva, este gran hombre fue un hombre simple, cumplió con su familia, con la colectividad, con la sociedad, con sus hijos, con su Madre Patria Armenia.

Q.E.P.D.

COCINA

Isabel Tchalian

Torta de nueces

INGREDIENTES:

100 grs. de manteca, 300 grs. de azúcar, 300 grs. de harina, 3 yemas, 3 claras, 1 taza de leche, 100 grs. de nueces picadas, 2 cucharaditas de polvo de hornear, 1 cucharadita de esencia de vainilla, 2 cucharaditas de esencia de almendra.

PREPARACION:

Se bate la manteca con el azúcar hasta lograr una crema a la que se le añaden lás yemas, una a una, batiendo constantemente; luego se le agrega, en forma alternada, la harina tamizada con el polvo de hornear, la leche, las nueces y por último las esencias.

A parte se baten las claras a nieve y se le incorporan a la mezcla anterior con cuchara de madera y con movimientos suaves y envolventes. Verter la preparación en un molde previamente enmantecado y enharinado y hornear a temperatura moderada durante 45 a 50 minutos.

Se desmolda y se deja enfriar, espolvoreando luego con azúcar impalpable o cubriendo con un baño de chocolate.

Marash celebra sus 65 años

El sábado 16 de setiembre, a las 21,30 hs. se realizará en los salones de **Nor Marash**, Armenia 1242, Capital, una cena, show y baile para celebrar el 65° Aniversario de la institución.

La Unión Compatriótica Armenia de Marash, fundada en el año 1924, ha venido realizando desde entonces una importante labor cultural y social en beneficio de la armenidad, y muy particularmente de los armenios oriundos de la provincia de Marash.

Los interesados en participar de esta celebración pueden dirigirse a la secretaría de la entidad.

Cabaret de las Artes

El viernes 15 de setiembre, a las 20.15, en la Sala "F" del Centro Cultural General San Martín, la bailarina y coreógrafa Alicia Orlando, dialogará con la escritora Felisa Kouyoumdjian sobre **"La Carmen - Tango"**, un ballet creación de la misma Orlando, en adaptación de la ópera "Carmen", que se estrenara exitosamente en el Teatro Nacional Cervantes el pasado mes de Agosto.

En la oportunidad la misma Alicia Orlando, dirigiendo e integrando el grupo "Coclos" bailarán partes de dicho ballet.

Como en otras oportunidades, la entra será libre y el espectáculo se iniciará a la hora en punto.

La familia Safarian está de fiesta

Un doble motivo de alegría tuvo la familia de Martín Juan Carlos y María del Rosario Safarian en estos últimos meses. Primero fue el nacimiento de **Ramiro**, el tercer hijo del matrimonio, que vino a llenar de alegría a sus padres, a sus abuelos y a sus hermanitos Juan Cruz y María Belén.

Después, el cumpleaños de la propia **María Belén**, ocurrido hace pocos días. Compartieron esta alegría sus abuelos paternos Jacher y Elena Safarian, y los maternos María Pitella y Haydeé Magaña de Pitella.